

SZÍNHÁZ

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET 2010. MÁJUS

Halász Péter
Bonnie és Clyde

Alice Müller
Elvira és Petúnia

Halász Péter Bonnie és Clyde

SZEREPLŐK

DJ	SÁNDOR
1. NŐ	PIROSKA
2. NŐ	FARKAS

Zene

DJ Miskolci Rádió, Budapest, a 76,4-es hullámhosszon. Éjfél van itt Miskolcon és Európa több városában. Hozzád beszélek, kedves barátom, aki álmatlanságban szenvedsz. Hozzád, aki egy nehéz nap után elhatároztad, hogy tíz órakor lefekszel. Le is zuhanyoztál, a tévét sem kapcsoltad be, és most ismét talpon vagy. Hozzád beszélek, álmatlanságban szenvedő, sötétségbe bámuló sorstársam, aki a Széchenyi sétányon laksz, vagy a Görömbölyi, Tapolca felé vezető úton. Nem is ez a fontos, hanem hogy ébren vagy. Ismerősök vagyunk. Mi egy kaszthoz tartozunk, az éjszakai baglyok kasztjába, a ragadozó macskák kasztjába, a Bagirák és éjszakai siklók kasztjába, a denevérek kasztjába. LISTEN TO THE CHILDREN OF THE NIGHT. WE NEVER DRINK WINE. Miskolci vagyok, '61 óta lakom ebben a városban, minden zugát ismerem. Persze akkor, régen, a hatvanas években mi voltunk Észak-Magyarország Velencéje. Mindenki ránk figyelt. Repülőtérünk volt. Kifutópálya nem volt, de repülőtér volt. Volt egy 8x8 méteres beton, hogy a gép el ne sülyedjen. A debrecenieknek még ez sem volt. De repülőtér volt, radaral. Meglátta a repülő tárgyakat az éjszakában, ahogy én is látom, hogy valaki átbaktat most a sötétben a Szinva-hídon, a még sötétebb Szinva patak vize felett. A fekete folyó éjszaka tisztára mossa a várost, hordja az emberek és a gyárak ürülékét. Fekete folyó. Észak-Magyarország Velencéje. Sok a duma. Igen, ma ilyen vagyok, sokat dumálok. Gondold azt, álmatlan barátom, hogy ez is csak zene. Debussy. Lószart

.....
A 2000-ben született egyfelvonásos darab Halász Péter hagyatéka. A szöveget gondozta Juhász Gabriella.

sem tudtok Debussyról, tudatlan miskolci népség. Már csak bennetek bízom, éjszaka szépei, akik átvirrasztjátok a miskolci éjszakát. Ennek a városnak ezeregy meséje van. Én csak egyet mesélek el, mert egy mesére elég egy mese, és több nem is lehet. Ezer mese, mindig egy... Különös hír borzolta fel városunkat. Ismét Európa figyelmének központjává lettünk. Miskolc reneszánszát éli. Itt reinkarnálódott Bonnie és Clyde. Rendőrségi hír volt, autólopásokról szólt. Talán három, talán négyet is ellopott egy pár. Nem nagy ügy, máshol is előfordul. De egy szellemes zszurnaliszta elnevezte őket Bonnie és Clyde-nak. És szívünk megtelt szimpátiával a romantikus bankrablók iránt. Büszkéek lettünk, hogy rabolnak városunkban, nemcsak a harmincas évek depresszió és alkoholtilalom sújtotta Amerikájában. Itt, talán éppen most rabolnak ki egy kocsit, végtelen együttérzésünk kíséretében, mert hiszen olyan szépek, mint Faye Dunaway, és olyan impotensek, mint Warren Beatty.

Zene

DJ Erről beszélünk ma éjszaka. Nekem ehhez van kedvem. Várom hívásodat, álmatlanságban szenvedő miskolci polgár, polgárné, nemre, korra, vallásra való tekintet nélkül. Ahogy barátnóm ágya fölé volt kiírva (prostituált volt a kedves): VIGILATE. Ami magyarul annyit tesz: virrasszatok. Várom hívásokat a 342-31-87-es számon. Ne hagyjatok magamra. Bonnie és Clyde.

Zene

1. NŐ (tequilát iszik a lakásában)

2. NŐ (cipőket pucol a lakásában)

1. NŐ (telefonál)

DJ Miskolci Rádió, Budapest, a 76,4-es hullámhosszon. A frekvencia az más. A hullámhossz az, amin adunk, a frekvencia az, amit elvesznek tőlünk. Szevasz, sajnálom, hogy ébren vagy, de szólalj meg... Régi öngyilkos-trükk... Kösd fel magad... Kérem a következőt.

1. NŐ Ha most leteszed, újra hívlak, és ez pénzembe fog kerülni, és beperlem az állomást.

DJ Berúgtál?

1. NŐ Még nem. Valószínűleg nem is fogok, csak kellemes forróságot érzek a mellkasom tájékán.

DJ Szóval tequilát iszol?

1. NŐ Tequilát. Honnan tudod?

DJ A tequilások beszélnek így. Hogy bírod az életet abban a panellakásban? Ha azért iszol, hogy elviseld, rosszul teszed. Bár felőlem mindenki azt tesz, amit akar. De ha az íze miatt, és élvezetből iszol, akkor jól teszed.

1. NŐ Honnan tudod, hogy panellakásból beszélek?

DJ Hallom a beton kongását. Akassz a falra perzsaszőnyeget, az letompítja.

1. NŐ Ügyes duma, jó duma. A harmadik pohárnál már négyszer hallom a hangomat. Tequila... tequila... tequila...

DJ Hogy hívnak?

1. NŐ Mi vagy te, nyomozó? Már tudod, hol lakom, ismered a szokásaimat, hogy esténként iszom, de csak hármat.

DJ Nem, ötöt.

1. NŐ Jól van, ötöt, de többet nem, mert reggel dolgozni megyek, nem úgy, mint egyesek.

DJ Nem vagyok kíváncsi arra, hol dolgozol. Hivatalban dolgozol.

1. NŐ Honnan tudod?

DJ A tónusodból. Ha nem mondod meg a neved, Tequila Marcának foglak szólítani egész éjszaka.

1. NŐ A Tequila Marcsa nagyon jó, de legyen inkább Aranka... Az autópálya nem érdekel, mesélj a filmről vagy magadról. Mit jelent az, hogy impotens a Warren Beatty? Honnan tudod? Milyen kár. Pedig elég jóképű. Lehet, hogy csak a nőknek impotens.

DJ Miskolc a 76,4-es hullámhosszon. Aranka, maradj a vonalban, egy kicsit zenélünk.

Zene

Itt vagyok, Aranka!

1. NŐ Én is. Azt mondják, a só árt a szívnek. Nem tartok itthon sót.

Zene. Csöng a telefon

DJ Igen, egy újabb hívás.

2. NŐ Mit ér a tequila só nélkül?

1. NŐ Mit ér a cipő, ha nincsen hozzá fűző? Mit ér Bonnie Clyde nélkül? Csak egy nyomorult tolvaj – de együtt!

DJ Na, ebből süssetek palacsintát! Beszéljétek meg, én nyitva hagyom a vonalat, amíg zenélek, és ha beszóltok, leállok a zenével. Ti lesztek az éjszaka szépei, az éjszaka Bonnie és Clyde-ja.

Zene

Kopogtatnak az 1. Nő ajtaján. 1. Nő eloltja a villanyt, meghúzódik a sarokban. Újabb kopogás. Kinyílik az ajtó. 2. Nő áll a kivilágított ajtóban. Vár. Bemegy a szoba közepére

2. Nő Hoztam sót!

1. NŐ (kezében cipőfűzőt tart) A só árt a szívnek! (Átadja a cipőfűzőt)

Zene

DJ Miskolc a 76,4-es hullámhosszon, annak, aki most kapcsolódott be adásunkba. A téma: Bonnie és Clyde, a miskolci kocsirablók. Most beszéltem a rendőrséggel, de semmit sem tudnak. A tettes ismeretlen. És fogalmuk sincs, miért hívta az újságíró a kocsitolvajokat Bonnie és Clyde-nak. Az újságíró kihallgatták, de az orvosi titoktartás kötelezi. Azt sem tudják, hány kocsi loptak, egyet sem találtak meg. Egy hapi megsérült, de nem súlyosan. Szar ügy. Bonnie és Clyde. A magam részéről amúgy is szarok a Warren Beattyre, mert indulni akart a seggfej az amerikai elnökválasztáson. Mert a Reagen is színész volt, hát ő meg azt gondolja, hogy jobb színész. Bonnie és Clyde maradjon a bankrablásnál. Aki egét elhagyja, lássa, habos örvény a lakása.

Zene

1. NŐ Én vagyok Bonnie!

Zene

2. NŐ Én vagyok Clyde! Haha!

Zene

DJ Haha! Máris berúgtál! De ezt is játszhatjuk. Kinn állsz az erkélyen.

1. NŐ Honnan tudod?

DJ Hallom az utca csendjét.

Zene

2. NŐ Nem is én vagyok Clyde!

1. NŐ Nem is én vagyok Bonnie!

Mindenki kacag

De az utca túlsó oldalán az a pár biztosan. Öt éve figyelem őket. Mindig éjfél után jönnek haza.

2. NŐ Én is öt éve figyelem őket az erkélyről. A nő csak piros ruhát visel. Hazajön, leveszi a piros kabátját, beakasztja a szekrénybe. Piros kosztümöt visel. Öt éve, minden éjszaka.

1. NŐ Leveszi a kosztümkabátot, beakasztja a szekrénybe. Egy percig áll piros kombinében.

2. NŐ Sebzetten, bénán, piros kombinében. A férfi behoz egy dobozos sört, kinyitja. Az asszony arca kissé megrándul. Clyde iszik a sörből, Bonnie leveszi a kombinéjét.

1. NŐ Piros melltartó. Piros bugyi. Clyde átkarolja a nő derekát, arcához simítja bal kezét, öt éve minden éjszaka. A nő letérdel, kifűzi Clyde cipőjét, megmasszírozza Clyde lábfejét. Tajcsi.

2. NŐ Ez elment vadászni, ez meglőtte, ez hazavitte, ez... Bonnie kigombolja Clyde sliccét, letolja a gatyáját. Öt éve, minden éjszaka. Ezt nem lehet már kibírni. Clyde forrón átöleli Bonnie-t. Bonnie gyengéden eltolja magától Clyde száját, kifordul öleléséből. Clyde lefekszik Bonnie mellé, oldalára fordul. Bonnie könyvet vesz elő, és felolvas belőle.

DJ És mit olvas?

1. NŐ Nem tudom. Mindig mást. De lehet, hogy a piros borító ugyanazt a könyvet takarja. Előveszi a piros borítót, belehelyezi a könyvet, és olvas.

2. NŐ Mit olvas? *Az ezeregyéjszaka meséit?*

DJ És még soha nem szeretkeztek?

2. NŐ Ebben az ágyban és ebben az órában még soha. Lehet, hogy máskor sem.

1. NŐ Pedig erre készülnek minden éjszaka, de aztán Seherezádé álomba burkolja szultánját, és talán azt álmodja a szultán, hogy valami mennyei nővel szeretkeznek. És Seherezádé azt gondolja, hogy nem is a lakótelepen lakik, hanem a szultán háremében. Hát nem több ez egy kefélnél? Kihúznibetolni, oda-vissza, százszor, ezerszer, míg a méhszáj ki nem nyílik, és meg nem csókolja a hímvessző fejét.

2. NŐ A makkot. És egy kígyó bújik elő, fel az agytekervényekbe. A férfi és a nő, és a kétfejű kígyó. A kígyó, amelyik összeköti őket. És nem férfi, és nem nő, csak kígyó, akár férfi, akár nő. Kígyó. Az éjszakai ragadozó.

1. NŐ Jó éjszakát!

2. NŐ Jó éjszakát!

Zene

DJ Magamra maradtam. Hiába, kettészakadt az életünk. Éjszaka és nappalra. Igen, holnap vár rátok a hivatal, de addig még egy jót szunyáltok. Csak én virrasztok egyedül, meg néhány öngyilkosjelölt. Nem szeretem az öngyilkosjelölteket. Mindig a saját problémáikkal vannak elfoglalva. Nem szeretem az éjszakai progresszíveket, akik a világ problémáit egy csapásra akarják megoldani, holott még a sajátjukkal sem tudnak mit kezdeni. Nagyon bírom ezt a két nőt. Holnap reggel bemennek a hivatalba, szorgalmasan verik az írógépet, a lépcsőházban kirúszozzák magukat, a buszon bicentenek egymásnak. Ma valahol már láttuk egymást. Hát persze, miskolciak vagyunk, és minden reggel ugyanazzal a busszal megyünk be ugyanabba a hivatalba, és leszaladt a harisnyámon a szem, és ma látszik, hogy rossz napod van, persze, holnap jön meg, és akkor most átszállok egy másik buszra, és nyolc óra egyhangú munka, ügyfelek, akik azt gondolják rólunk, hogy gonosz idioták vagyunk, és mi ezt gondoljuk az ügyfelekről, és vége, és szabadok, és finomat isznak, és ábrándoznak, legszebb az álmuk, és ezt tudják, és őrzik, és álmodják. Mindjárt elfingom magam, olyan szentimentális lettem. Miskolci Rádió, Budapest. Lassan hajnalodik. Minek a hajnal, emberiség? Ahogy Juhász Ferenc mondta. Milyen igaza volt!

ADÓHIVATAL

Sándor várakozik az irodában, táskájában kutat nem létező iratok után

SÁNDOR Mit keresek? Egy nem létező bizonylatot keresek. Miért egy nem létező bizonylatot? Mert fogalmam sincs arról, hogy mit keresek itt. Egész biztos adócsalást követtem el, csak még nem tudok róla. Ez egyáltalán nem rajtam múlik. Kérem, az én adópapírjaim tiszták, az én adópapírjaim hitelesek. Kérem, itt mindenről van bizonylat. Könyvelésem makulátlan. Még jó, hogy nem mentem tönkre ebben az örökös adminisztrálásban, amit a maguk főnökei kikényszerítenek belőlünk, kisemberekből. De meglesz ennek a börtje. *(Ujja a levegőben, gyakorolja a mondatot)* De meglesz ennek a börtje.

1. és 2. Nő kávécsészével. Kavargatnak. Egymáshoz közel állnak, de nyilván külön helyiségben. Sándor most odáig merészkedett, hogy belekukkant a hivatali komputerbe, sőt meg is nyom egy

gombot – videojáték. Játszik. Utánozza a lövések hangját, annyira beleéli magát

1. NŐ Halló, Adóhivatal! Uram, ha megengedi, belenézek a komputerbe.

Sándor kissé késve reagál, majd leül az asztal mellé. 1. Nő beindítja a programot. Kis szünet. A gép tölt

1. NŐ Megtenné nekem azt a szívességet, lenne olyan kedves, ha nem esik nehezére, elárulná a bt.-je nevét, iktatási számát? SÁNDOR *(hezitál, majd kiköpi)* Aranyásó Bt., 0025389456750123. Fejből tudom. Én mindent fejből tudok. Amit nem tudok, az nincs a fejemben. A bt. a fejemben van. A száma: 0025389456750123.

1. NŐ Nem téved?

SÁNDOR Mmm. Mmm. *(Összeszorított fogakkal, mint egy rossz gyerek)*

1. NŐ Sándor! Szólíthatom Sándornak? Amikor beidéztem, még fogalmam sem volt róla, hogy mi a probléma. Megkapjuk az aktát, és nekünk kell kikeresni, hogy maga hol követt el valami csalást vagy ritkább esetben hibát. Maga nem fizette a bt.-je tb-jét. Én azt javaslom, hogy most szépen oda-megy a hármas ablakhoz, és haladéktalanul kifizeti a bt.-je tb-jét. Késlekedés esetén ez az összeg jelentősen növekedhet. Múltkor egy ügyfél elment ebédelni, ahelyett hogy rögtön fizetett volna. Persze közben bombariadó, a hivatal bezárt, és másnap már kétszeres összeget kellett fizetnie. Tiltakozott, hogy önhibáján kívül. Én mondtam, hogy nem is a mi hibánkból. Sándor, javaslom...

SÁNDOR *(idegesen kutat a táskájában, mindent kipakol az asztalra, oda-vissza. Hebeg, hápog, duzzog, berreg. Lapoz a számlák között. Egyszer csak kicsapja az asztalra)* Befizettem... bizonylat... elismervény. Nem ismerem a maguk nyelvét... csavart nyelv... hegyes nyelv... kígyónyelv... anyanyelv... nyál-nyelv... szürcsölés... csettintés. Bizonylat, tértivevény, befizettem.

1. NŐ *(átveszi)*

Közben a másik szobába belép a piros ruhás nő, az egyszerűség kedvéért nevezzük Piroskának, élettársát pedig Farkasnak, de nem Kempelen, és nem is Mozart vagy Goethe, hanem csak Farkas, az egyszerűség kedvéért, mert ez illik legjobban a Piroskához. Bár Farkas most nincs jelen, csak Piroska

PIROSKA *(már az ajtóban hangosan zokog)* Adóhátralékot jöttem befizetni, de nekem nincs adóhátralékom. Én nem tartozom senkinek, én nem tartozom senkihez, én még szűz vagyok adóhátralék-ügyben. *(Leül)*

Vissza az 1. Nő irodájába

1. Nő veri a komputer billentyűit, mintha Sándor ügyében kutatna, holott e-mailt küld 2. Nőnek

2. Nő *(hangosan olvassa)* Úristen, megint kifogtam egy állatot!

Piroska hangosan felzokog

Nem maga. *(Gépel)* Kocsi van?

1. NŐ *(olvassa)* Kocsi van?

SÁNDOR Van. Mi köze ennek a tb-hez?

1. NŐ Nem magához beszéltem. Uram, itt több ügyet bonyolítunk párhuzamosan, és azt ne gondolja, hogy egyedül ön

létezik ezen a világon, és minden magáért történik. Nekünk több ügyfelünk van. (*Gépel*)

2. NŐ (*olvassa*) Úgy néz ki, hogy jól áll az ügyfél.

1. NŐ Meg kell vágni!

Piroska felzokog

2. NŐ (*gépel*) Adatokat, adatokat, adatokat. Lakhely, szokások, család, amit csak tudni lehet az illetőről.

Piroska felzokog

Még nem tartunk a maga adatainál. Azt ne gondolja, hogy itt minden maga körül forog ebben a hivatalban. Ami pedig önt illeti, kedves asszonyom, ebben a hivatalban még senkinek sem sikerült két lépcsőben elintéznie az ügyét. Szerencsés esetben öt lépcsőben, hangsúlyozom, szerencsés esetben. Számunkra minden ügyfél fontos, kedves, hús-vér, érző lény, nemcsak egy kartoték. Ha magát előnyben részesítem, ezzel mások húsába belemarok, felsebzem.

PIROSKA (*felzokog*) Hát persze, hogy nem tudja elintézni. Három ablak van, mindegyik mögött egy ügyintéző ül, de tuti, hogy csak egy dolgozik. A másik kettő éppen telefonál, uzsonnázik, vagy éppen az uzsonnáját üríti ki.

2. NŐ Szimpátia alapján nem tudom eldönteni, hogy ki lesz az a szerencsés, akinek elintézem az ügyét. Most például nem is itt kellene lennem, hanem az SZTK-ban. Az SZTK-ban három ablak van, mindegyik mögött egy nő ül, de tuti, hogy csak egy dolgozik. A másik kettő éppen telefonál, uzsonnázik, vagy éppen az uzsonnáját üríti ki. És mit mond az ablaknál ülő nő? Szimpátia alapján nem tudom eldönteni, hogy ki lesz az a szerencsés, akit az orvos közelébe engedünk, elvégre az orvos egészsége a legfontosabb. Orvos nélkül nincs gyógyítás, orvos nélkül nincs egészség, gyógyítás nélkül nincs orvos.

PIROSKA (*felzokog*) Én SZTK-ban dolgozom.

1. NŐ Kedves Sándor! Szólíthatom Sándornak? Ön elmebeteg, ön őrült, ön a tb-jét nem az Aranyásó bt.-nek fizette be, hanem a Kaktusz bt.-nek. Feltételezem, tévedésből. Sándor, ön innen nyugodt emberként távozhat. Ön nem tartozik nekünk.

SÁNDOR (*idegesen pakol, hangosan morog*) Kinyitom a kapu ajtaját, nem jönnek a szemetesek. A gyerekeim nem mernek kimenni a kapun, félnek a mérgezésről. A feleségem egész nap az ágyban, pongyolában a vásárlási bónuszokat vagdossa a magazinokból. És akkor ezek ide berendelnek. Én nem vagyok bűnös. Miért nem a bűnözőket üldözik, a kocsitolvajokat, a bérgyilkosokat? Miért engem? Miért mindig engem? Nos, asszonyom, elmehetek?

1. NŐ Nem, elmebeteg!

Sándor kifelé megy

Köszönöm, hogy a mi repülőársaságunkat választotta. Sándor! Itt felejtette a kulcsokat.

SÁNDOR (*elveszi, a foga között szűri*) Maga nem is miskolci!

2. NŐ IRODÁJA

1. NŐ (*belép, int 2. Nőnek, küldje el Piroskát*)

2. NŐ Kérem, jöjjön vissza holnap. Bedöglött a komputer. Ma már nem tudok az ön ügyével foglalkozni.

Kávékavarás

DJ Miskolci Rádió, Budapest, a 76,4-es hullámhosszon. Semmi hír. Nem fogták el a kocsirabló párost. A rendőrség tehetetlen, én is tehetetlen vagyok, ezért izgat az ügy. Nappal egész jól ment itt a dolog Miskolcon. A boldogok boldogok maradtak, a boldogtalanok boldogtalanok, a szegények szegények, a gazdagok gazdagok. Mintha megállt volna az idő Miskolc felett, holott mindenki serénykedett. Egyedül Bonnie és Clyde borzolja az idegeket itt Miskolcon. Várom a hívásokat, ugyanaz a téma, ugyanaz a telefonszám... 342-31-87. Aranka, hívjon fel! Hívjanak fel! Több e-mailt kaptam ma, mint az elmúlt húsz évben összesen. Mindenki magukat akarja hallani.

Cseng a telefon

2. NŐ Aranka vagyok!

DJ Maga is? Ma mindenki Aranka lesz, és elárasztanak a szexuális fantáziálásukkal. Nem. Mi itt, kérem, egy autórablás ügyében nyomozunk. Csak a nyomok egy mellékutcába vezettek.

2. NŐ Nagyon válogató. És meg sem ismeri a hangomat, pedig tegnap éjszaka velem is beszélt. Amikor én is születtem, minden második kisbabának az Aranka nevet adták, mert volt egy híres sztár, és minden anya érte bomlott. És inkább magát fojtotta volna vízbe, mint hogy Aranka nevű, arany-szőke gyermekét átadja a hatóságoknak. Könnyes történet. Várjon. Kopognak. (*Elbújik*)

DJ Biztos, Aranka! Amíg elintézik ezt a sürgős ügyet, addig valami zenét beadunk, hogy ne unja halálra magát szegény, álmatlan, véresre dörzsölt szemű barátom. És legyen éber, mert az is lehet, hogy éppen most törnek be a lakásába, és ellopják a tűzhelyről a paprikás krumplit.

1. NŐ (*belép, óvatosan a szoba közepére megy*) Hoztam tequilát!

2. NŐ (*felkapcsolja a villanyt*)

1. NŐ (*revolvert szegez rá*) Pénzt vagy életet! Azt a nyakláncot, ami a nyakán van!

2. Nő lecsatolja a nyakláncot, odalép 1. Nőhöz. Az nyúl a nyakláncért. 2. Nő elhajol, elkapja a másik csuklóját, egy karatemozdulattal kicsavarja a karját, még egyet ránt rajta. A revolver kiesik 1. Nő kezéből. Mozdulatlanok. Aztán mindketten meghajolnak, megköszönve a támadást, majd óvatosan lehajolnak a leejtett tárgyakért. Most 2. Nő kezében a revolver

2. NŐ A blúzt, vegye le a blúzt!

1. Nő leveszi, de az átadás pillanatában egy mozdulattal kicsavarja 2. Nő karját. 2. Nő belelő a zárba. Ez addig megy, míg teljesen le nem vetkőznek

DJ Alszik a város. Miskolc alszik. Elzúgtak forradalmi. Látod-e, drága, suhognak az álmok. Nem, nem, nem. Nem látok, és főként nem hallok. Olyan csend vett körül az imént, hogy ki kellett mennem az utcára, hogy meggyőződjem, nem dobtak-e le egy atombombát Miskolcra, vagy nem mérgezték-e meg dioxinnal a várost. És már mindenki halott, és én vagyok az egyetlen túlélő. Aranka! Jöjj vissza hozzám! Szeretném lázasan csókolni újra a szád... Az állásommal játszottok! Támadt egy ötletem! Szerintem ti vagytok Bonnie és Clyde. És ha nem, akkor ti lesztek... Nekem mindent szabad, csak bűncselekményre nem szabad felszólítanom kedves, álmatlan hallgatóimat. Például hogy rabolják ki az OTP kettes fiókját. Tudom, hol a kulcs. Az éjszakás takarítónőnél. Gyakran

telefonál nekem a bank költségére. Nekem ezt nem szabad. De ha holnap eltűnik egy Audi, tudom, hogy ti voltatok a tetesek, és hogy biztos legyen a játék, legyen a jelszó: INDIÁN. Miskolci Rádió, Budapest, a 76,4-es hullámhosszon.

1. RABLÁS

SÁNDOR *(ül a kocsiban. Nyugodt. Dohányzik. Élvezi. „Hamvadó cigarettavég, ül a hamutartón, csendben végigég. Kis cigaretta, te hidd nekem el, engem is csak égve dobtak el.”)* Van még hét percem, hogy kiszálljak a kocsiból. Az egyetlen hely a világon, ahol csend és béke honol. Itt nincs család. Itt nincs vállalat. Itt nincs Adóhivatal. Nem gondolok a családra. Nem gondolok a nyolcéves gyerekemre. Nem gondolok arra, hogy utál. Szeret, nem szeret, szívből, igazán. Nem gondolok arra, hogy a lányom szóba sem áll velem. Megérdemlem. Nem gondolok a lakás fényes padlójára, amire ha rálépek, felcsattan a feleségem: ti, férfiak, azt hiszitek... Nem gondolok a feleségemre, nem gondolok a fogyókúrájára, a zokogásra, mert éheznek, és egyre kövérebb ettől.

Két vénasszony érkezik, megállnak a kocsinál. Szidják azt. Minden mondat után köpnek egy nagyot. Mindkettő kezében mobiltelefon

1. NŐ Drága jó édesanyám, maga ne törődjön semmivel. Szűr-csölje a tejes kávé. Kenyeret is aprítottam bele. Ne nyomogassa a gombokat, drága jó édesanyám, hogy az isten áldja meg. Be van a tévé kapcsolva, üljön le, ott van a kisasztalkán a kávé. *(Köp egy jó nagyot)*
2. NŐ Melyik sorozatról beszél, aranyoskám? *(Leköpi a kocsit)*
1. NŐ Egyiket sem láttam. Annyira idegesít. *(Leköpi a kocsit)* Az a jó drága édesanyám állandóan azt nézi. Már nem is köt. *(Leköpi a kocsit)*
2. NŐ Van egy fiú az ötödiken, aki kiköpött olyan, mint az egyik szereplő. De azt most nem tudom, melyik.
1. NŐ Ki köp?
2. NŐ Ki köpött?
1. NŐ Kiköpött. Volt egy főhősnő. Idősebb, de főhősnő. Lehet, hogy Oscart is kapott. A tyúkijával beszélgetett. Az én drága jó anyám falusi asszony, de eszébe sem jut a disznókkal beszélgetni. *(Leköpi a kocsit)*
2. NŐ De hát miért?
1. NŐ Mert az én drága jó édesanyám már teljesen elvesztette a karakterét. A sorozatokról. *(Leköpi a kocsit)*
2. NŐ Az én muterom süket. Tegyétek már a fotelbe! Muter! Nézd a sorozatot! A muter azt mondja: nem érdemes élni már, csak ezért a sorozatért. Hosszú sorozat. Az 560. résznél tartunk, és még azt sem tudjuk, ki az a Rick! *(Leköpi a kocsit)* Melyik sorozatról is beszélünk?
1. NŐ Hát a *Marimarról*, aranyoskám. *(Köp)*
2. NŐ Azt már nem is játsszák! *(Köp)*
1. NŐ Az nem számít, az én drága jó édesanyám akkor is azt nézi. *(Köp)*

SÁNDOR *(kiszáll az autóból, és elképedve látja, hogy a vénasszonyok leköpték a kocsiját, sőt, folyamatosan köpködik)* Pókhálóspicsájú vénasszonyok! Leköpték a kocsimat ezek a húgy ettepicsájú vénasszonyok. Az én új kocsimat. Ezek a... Húzzatok el, vén picsák, mert úgy valagba rúglak benneteket, hogy jön a combnyaktörés. *(Áriázik)* Seggen csúsztok a túlvilágra.

TÁMADÁS

1. Nő revolvert ránt elő, 2. Nő sprayt

SÁNDOR Hap... hap... habadab

1. NŐ Kulcs!

SÁNDOR Hap... hap... habadab *(Átadja a kulcsot)*

2. Nő lefújja. Sándor előrebukik, megszólal a nullás gép zizegő hangja. 1. és 2. Nő megkopasztják Sándort, beülnek a kocsiba

2. NŐ *(kiszól még Sándornak)* Féltökű, varacskos disznó! *(Elhajtanak)*

Sándor kábán ébred. Feláll. Érzi a szellőt a feje búbján. Ez mint valami újdonság, mint valami új felfedezés hat rá. Ilyen erősnek még soha nem érezte a tavasz eljövetelét. Örömeben fejéhez kap. Észreveszi, hogy kopaszra nyírták

A KOCSIBAN

DJ *(a Sándor hajából készült parókában)* Kérek még öt percet. Még nem tudtam magam túltenni a megaláztatáson. Nem a kocsiról van szó. Vállalati kocsit volt. Hanem arról, hogy engem varacskos disznónak neveztek. Mi férfiak egész életünkben a behatolásra készülünk. Így képtelen vagyok bármire. Kedves szóra, érintésre. Kérek még öt percet.

2. NŐ Nem bánom. Mi nemcsak a kocsidat loptuk el. Te is kellettél. A kék szemed, a szőrös melleden rángó izmok, ahogy az adóbevallásodat írod.

DJ Még nem vagyok kész. Úgy látszik, öt perc nem elég. Te meg nézed magadat a tükörben. Aztán a nyakamat nézed. Mi van a nyakamon? Egy pattanás? Most meg arra koncentrálsz, hogy mi történik a nadrágomban. Te kígyóbűvölő. Másra sem tudsz gondolni. Ti nők, ha beindultok, már csak a duzzadt hímvessző lebeg a szemetek előtt. Aranka!

2. NŐ Sándor! Ez hímvicc!... Most egymáséi leszünk?

DJ És akkor mi lesz?

2. NŐ Semmi.

DJ Talán jó lesz. Élvezetes. Az élvezetek élvezete. Én olyan kapcsolatra vágyom, hogy amikor együtt vagyunk, akkor más nem léphet az életünkbe. Mi elszakadunk a világtól.

Újra látjuk Piroskát és Farkast az ablakban

Nézd, milyen tökéletes az a pár! Milyen jól működnek együtt. Öt éve ugyanaz a mozdulat. Ilyennek akarlak téged, meg akarom állítani az időt. Ahogy ők megállították.

2. NŐ De hogyan gyilkoljunk?

DJ Én odaadom neked ezt a férfit ajándékba.

HIVATAL 2

Piroska magyaráz Farkasnak a 2. Nő irodájában

PIROSKA Drágám, tudsz figyelni?

FARKAS Figyelek, persze hogy figyelek. Látod, hogy figyelek.

PIROSKA Itt van ez a számlatömb. El tudod intézni? Bízom benned. Ez egy adóhivatal, ahol mi most vagyunk.

FARKAS Én meg azt hittem, a Pagonyban.

PIROSKA Ide azért rendelték be minket, hogy ellenőrizzék a számláinkat. Minden telefonszámlát megőriztem 1988 óta.

FARKAS 1988. április 24. Fradi–MTK 4:2.

PIROSKA Tudom, hogy sikerülni fog. Abban a számlatömbben minden benne van.

2. Nő bejön, leül a komputerhez

Mennem kell, asszonyom. Tudja, az SZTK-ban dolgozom.

Már hárman véreztek el az ablakom előtt. Öt lépcső. Tudom.

2. NŐ Olyan jó nézni magukat. Hadd gyönyörködjem az összetartozásukban. Itt minden sivár ebben a hivatalban. Hadd nézzem a gyengédségüket.

PIROSKA (távozóban) SZTK-ban dolgozom. Most már öten véreztek el az ablakom előtt.

2. NŐ Mindennap a hivatal. Ez hajtás, ez nyomás, ez szívatás. Engem nyomasztanak, én nyomasztok. Automatikus.

FARKAS Elment a feleségem. Mindenkinek megvan az érzékeny pontja. Én például soha nem mondhatom Piroskának: oltsd el a villanyt, mert attól idegbajt kap. De most itt elernyedtek az izmaim, és nem zavar a neon. Jó, hogy így magunkra maradtunk. Nincs itt egy szék a hivatalban? Minden ügyfélnek állni kell? Nézze, én ezekhez az ügyekhez semmit sem értek. Teljesen elernyedtek az izmaim. Széket!

2. NŐ Számlák, számlák. Bt.-k, tb.-k. Karácsonyfa, angyalok, gésa naplója, csillogás, Dom Pérignon, lóháton a sivatagban, lakás fél áron. Talán tévedésből idéztük be.

SÁNDOR (mint adu ászt, lecsapja a számlatömböt az asztalra) Talán. Nincsenek véletlenek. (Most már nagyon férfi) Este tízig ráérek. Nyolckor várom a kocsimban a Széchenyi sétánynál, ahol a Szinva patak megáll.

2. NŐ Milyen kocsija van? Mert Miskolcon szokás szerint abban az órában és azon a helyen százával várakoznak a kocsikban.

SÁNDOR Volvo.

2. NŐ Jó, maga várjon a Széchenyi sétányon, én a Kossuth téren leszek.

Egy kis DJ. Egy kis autózás. Egy kis ez, egy kis az, amíg 1. Nő visszavedlik öregasszonyá

KOCSIZÁS

FARKAS (ül a kocsijában. A számlatömböt lapozgatja. A hivatal után nagyon megtetszett neki a tömb) 46 ezer forint. Párizs, kiszállás, beszállás, parlez vous france, une caffè s'il vous plat, pardon madame, pardon monsei, pardon papa, pardon cheri. Louvre. La revolution. 46 ezer csak a repülő. Tíz pározokni. Alsónadrág. Bt. Betétlap: 500 forint.

Két öregasszony közeledik, telefonálnak

1. NŐ Halló! Mindent megtalálsz a tévé mellett. Vagdalt borjú és víz. Nem kell semmit megnyomni. Beállítottam a Cartoon Channelt. (Leköpi Farkas autóját)

2. NŐ Neked még él a drága édesanyád? (Köp)

1. NŐ A kutyámat instruálok. Nem tudja használni a távirányítót. A zuhany csapját ki tudja nyitni. Magától megfürdik, de a távirányító túl sok neki. (Köp)

2. NŐ Az én drága jó anyám pont fordítva van. Nem mosakszik. Csak a tévét nézi. Azt mondja, hogy már csak a *Mari-mar* tartja benne az életet. (Köp)

1. NŐ Azt már öt éve nem játsszák. (Köp)

2. NŐ Azt az én drága jó édesanyám nem tudja. (Turha)

FARKAS (kilép a kocsiból, udvarias tónusban kezdi, aztán egyre dühösebb) Drága nagymami! Nem is tudom, hogy szólítsam meg önöket. Asszonyaim, vagy talán kedves idős miskolci nénik? Maradjunk a miskolci néninél. Én nagyon szeretem a feleségem. De ma, öt év után először randevűm van egy másik hölgygel. Az Adóhivatalban rabolta el a szívemet. Higgyék el, érdek nélkül történt az egész, nem nyereségvágyból. Az adópapírjaim rendben vannak. Ezt még a lillafürediek is tanúsíthatják. Milyen gyenge is az ember, egy szellő is elsodorja, ez pedig vihar volt, és még most sem csitult el. Ezért, drága miskolci nénik, kérem, ne köpködjék le a kocsimat. Már csak öt percem van. Szívesen hozok maguknak az ABC-ből egy befőttesüveget. Hogy veszi ki magát, hogy öt év után az első randevűmon megjön a nő, és tele van turházva a kocsim. Elhányja magát. Vége. Elcsitul a vihar, én törölgetem a maguk turháit meg az ő hányását. Öt év után az első randevű.

DJ Jó estét, hölgyeim és uraim! Miskolci Rádió, Budapest, a 74,6-os hullámhosszon. DJ RETÉP vagyok, a ma éjszakai vendéglátójuk. Ma az álmatlanságban szenvedőkhöz szólok. Miskolc. Különös hely. 1961 óta vagyok a lakosa. Akkor a város még fellendülőben volt, azt is mondhatnánk, Észak-Magyarország központja volt. Akkor városunknak saját reptere volt. Igaz, beton kifutópálya nem volt, csak egy 4x4 méteres betontömb, hogy a repülőgép álló helyzetben leereszkezhessen. Akkor azt mondták rólunk: mi vagyunk „Észak Velencéje”. Ebben van némi túlzás. Hisz egyetlen vizünk a Szinva patak. Az is koszos. De minek is papolok, kedves barátaim, inkább a városunkat felkavaró eseményekről szeretnék beszámolni. Miskolc ismét a figyelem középpontjába került. A Nyugat is felfigyelt ránk, hiszen Bonnie és Clyde reinkarnációja nálunk jelent meg. Nem tudjuk, kik ők. Különös árnyak, zörejek. „Betonpanelba zárt magány.” Telefonszámunk: 342-31-87. Hívjanak! A téma: Bonnie és Clyde.

Hajnalodik. 1. Nő és 2. Nő csókolóznak.

A szemben lévő lakásban a piros ruhás nő és a férfi vadul szeretkeznek

FARKAS Mit ér a tequila só nélkül?

PIROSKA Mit ér a cipő cipőfüző nélkül?

DJ Hajnalodik, kedves álmatlan barátaim! Most már ideje lefeküdni. Minden álmatlan barátom nyugalomra tér, vagy elmegy a hivatalba dolgozni. Akkor DJ RETÉP jó reggelt kíván!

Autóriasztó vad hangja

Alice Müller

Elvira és Petúnia

SZEREPLŐK

Elvira (60 éves, vagy idősebb)
Petúnia (60 éves, vagy idősebb)
Biciklis
RENDŐR 1, RENDŐR 2

Egy őszi este Londonban, köd van. Bejön két nő, kb. hatvanévesek. Színházból jönnek. A színpadon egy utcai lámpa és egy kerítés

1. JELENET

ELVIRA Várj!

Petúnia megáll

ELVIRA Nézd!

PETÚNIA Mit?

ELVIRA Egy kerítés!

PETÚNIA Igen! ... És?

ELVIRA Az előbb nem volt kerítés.

PETÚNIA Micsoda?

ELVIRA Na, itt van egy kerítés. Biztos vagyok benne, hogy mikor a színházba mentünk, semmilyen kerítés előtt nem mentünk el.

PETÚNIA Hogyan? Azt akarod mondani, hogy egyszerűen csak itt termett?

ELVIRA Nem, azt akarom mondani, hogy nem volt kerítés!

Szünet

PETÚNIA Pedig most van.

ELVIRA Ezt már én is megállapítottam.

PETÚNIA Szerinted délibáb?

ELVIRA Nem. Hogy lehetne itt délibáb? Éjfélkor?

PETÚNIA Hát akkor... ködbáb.

ELVIRA Micsoda?

PETÚNIA Kód. Az, ami itt van!

ELVIRA És?

PETÚNIA A ködben minden másképpen néz ki, nem?

Hosszú szünet

ELVIRA Eltévedtünk.

Szünet

PETÚNIA Tessék?

Szünet

ELVIRA Eltévedtünk. (*Hosszú szünet*) A lámpánál jobbra kellett volna fordulni, helyette balra fordultunk.

PETÚNIA Az lehetetlen.

ELVIRA Mutasd a térképet!

PETÚNIA Mit?

ELVIRA A térképet.

PETÚNIA Te tényleg azt hiszed, hogy eltévedtünk?

ELVIRA A lámpánál jobbra kellett volna fordulnunk. Mutasd a térképet!

PETÚNIA Egészen biztos vagy benne?

ELVIRA Igen.

PETÚNIA De akkor hol vagyunk?

ELVIRA Mit tudom én! Mutasd már azt a térképet!

PETÚNIA Pedig biztos voltam benne, hogy balra kellett fordulni!

ELVIRA A térképet!

Szünet

PETÚNIA Nem hoztam el.

ELVIRA Tessék?

PETÚNIA Nem hoztam el.

ELVIRA Nem hoztad el?

PETÚNIA Nem.

ELVIRA Hogyhogy? Egy teljesen idegen városban vagyunk, és te nem hoztad el a térképet?

PETÚNIA Nem fért bele a táskámba.

ELVIRA Hazudsz!

PETÚNIA Nem!

ELVIRA Ha idegen területen van az ember, a térkép bele kell hogy férjen!

PETÚNIA De tényleg eltévedtünk?

ELVIRA A lámpánál jobbra kellett volna fordulnunk!

PETÚNIA Énszerintem balra!

ELVIRA Balra is mentünk, és most itt állunk egy hülye kerítés előtt, és nem tudjuk, hol vagyunk, mert a hölgy nem hozta el a térképet!

PETÚNIA Ez jó! Mindig én vagyok a hibás!

ELVIRA Kinek volt az ötlete, hogy színházba menjünk?

PETÚNIA És?

ELVIRA És? És most itt állunk egy hülye kerítés előtt.

PETÚNIA Ezt már mondtad.

ELVIRA És szívesen elmondom még egyszer: Itt állunk egy hülye kerítés előtt, mert a hölgy színházba akart menni, és nem hozta el a térképet, mert nem fért bele a táskájába...

PETÚNIA Néha áldozatot kell hozni...

ELVIRA És még azt is mondja, hogy nem tévedtünk el, meg hogy én vagyok az, aki csak képzeleg...

Szünet

PETÚNIA Nem.

Szünet

ELVIRA Mi nem?

PETÚNIA Nem mondtam, hogy képzelepsz!

Szünet

ELVIRA Nem?
PETÚNIA Nem.

Szünet

ELVIRA Akkor...
PETÚNIA Akkor?
ELVIRA (*halkan*) Akkor... Elnézést.

Kis szünet

PETÚNIA Rendben.
ELVIRA Nem akartam semmi rosszat feltételezni rólad!
PETÚNIA Tudom. Induljunk haza.
ELVIRA Hova?
PETÚNIA Haza... Azaz a szállodába.
ELVIRA Menj előre.
PETÚNIA Én?
ELVIRA Te, ki más?
PETÚNIA Nem akarom, hogy már megint én legyek a hibás.
ELVIRA Nana. Mondtam, hogy te vagy a hibás?
PETÚNIA Szó szerint nem...
ELVIRA Hanem?
PETÚNIA Csak azt mondtad, hogy azért tévedtünk el, mert én a lámpánál azt mondtam, hogy balra kell fordulnunk.
ELVIRA És? Eltévedtünk?
PETÚNIA Nem akarok felelős lenni.
ELVIRA Kinek van jobb tájékozódókészsége? (*Kis szünet*) Egyet-értünk. Tessék, te vezetsz, én követlek.
PETÚNIA (*körülnéz.* *Szünet*) Arra.
ELVIRA Gyerünk!

Elmennek a kerítés jobb oldalán. Egy idő után fellépnek a kerítés bal oldalán. A kerítés mentén haladnak, majd megint kimennek a jobb oldalon, és visszajönnek a bal oldalon. Mialatt mennek, folytatódik a párbeszéd

PETÚNIA Fáj a lábam.
ELVIRA Ne panaszkodj!
PETÚNIA A tiéd nem fáj?
ELVIRA Ha tudtam volna, hogy egy ilyen esti kirándulásban lesz részem, akkor sportcipőt vettem volna fel. De nem tudtam!

Elmennek, és megint visszajönnek a másik oldalon. Elvira a kerítésre támaszkodik, és leveszi a cipőjét

Egyre sűrűbb ez a köd!
PETÚNIA Igen.
ELVIRA De mindegy, mert jó irányba haladunk.
PETÚNIA Igen.
ELVIRA Vagy nem?
PETÚNIA De, egészen biztos.
ELVIRA Ugye.
PETÚNIA Igen.
ELVIRA Tudod, mit szeretek egy emberben?
PETÚNIA Mit?
ELVIRA Ha őszinte!
PETÚNIA Mi? Én nem vagyok őszinte?
ELVIRA Hagyjuk. Messze van még a szállodánk?
PETÚNIA Azt akartad mondani, hogy nem vagyok őszinte ember?
ELVIRA Nagyon fáradt vagyok.

PETÚNIA Nyugodtan megmondhatod!
ELVIRA Menjünk tovább, nehogy elaludjak itt az utcán.
PETÚNIA Mondd meg ide az arcomba, hogy nem vagyok őszinte!
ELVIRA Psszt! Ne riaszd fel az embereket!
PETÚNIA Én egy rendkívül őszinte ember vagyok!
ELVIRA Akkor miért háborodsz ennyire fel?
PETÚNIA Mert azt mondd, hogy nem vagyok őszinte!
ELVIRA Én? Én mindig mondani szoktam: Petúnia egy rendkívül őszinte ember. (*Hosszú szünet*) Tudod, mit? Nagyon örülök, hogy eljöttünk. Annyira édes volt, amikor a kis oroszlán megtalálta a barátját...
PETÚNIA Nem a barátja volt...
ELVIRA Mit motyogsz?
PETÚNIA Nem a barátja volt, hanem az ellensége.
ELVIRA Teljesen mindegy, nem? Annyira szépen énekeltek.
PETÚNIA Az igaz.
ELVIRA Ugye? Na, menjünk. És a végén, amikor király lett...
PETÚNIA És szép volt az oroszlánlány.
ELVIRA Igen? Szerintem egy kicsit szőrös volt...

Elmennek, és visszajönnek a másik oldalon

PETÚNIA Ha nem mondtad volna, hogy javasoljak programot, nem támadt volna ez az ötletem.
ELVIRA Tudom. Azért mondtam, hogy javasolj!
PETÚNIA Köszönöm szépen!
ELVIRA Nincs mit.
PETÚNIA Egyébként mi van a cipőddel?
ELVIRA Szóra sem érdemes.
PETÚNIA Mutasd.

Elvira a kerítésnek támaszkodik, és megint leveszi a cipőjét. Petúnia megmasszírozza a lábát

ELVIRA Várj!

Petúnia abbahagyja a masszírozást

Itt már voltunk!
PETÚNIA Hol?
ELVIRA Itt. Ezt a kandelábert már láttam!
PETÚNIA Tényleg?
ELVIRA Tényleg. (*Szünet*) Tudod, mit jelent ez?

Szünet

PETÚNIA Eltévedtünk?
ELVIRA Pontosan.
PETÚNIA Pedig biztos vagyok benne, hogy mindig jó irányba haladtunk!
ELVIRA Nyomban rosszul leszek.

Hosszú szünet

PETÚNIA Elnézést.
ELVIRA Tudod, mennyire rossz...
PETÚNIA Tudom.
ELVIRA Mikor egy jó barát cserbenhagy.
PETÚNIA Elnézést. Nem direkt volt.

Elvira sír

Én is.

ELVIRA Mi?
PETÚNIA Hát. Én is.
ELVIRA Rosszul leszel?
PETÚNIA Igen.
ELVIRA Nagyon helyes.
PETÚNIA Már mondtam: elnézést. *(Kivesz egy zsebkendőt a táskájából, és odaadja Elvirának)*
ELVIRA Köszönöm, már jobban vagyok.
PETÚNIA Rosszul érzem magam. Nem mondtam el neked, hogy nem tudom, hol vagyunk. Azt javasoltam, hogy menjünk színházba, holott én tulajdonképpen utálok a színházat...
ELVIRA Utálod a színházat.
PETÚNIA Igen.

Szünet

ELVIRA Akkor... minek mentünk oda?
PETÚNIA Nem tudom.
ELVIRA De te javasoltad, ha jól tudom.
PETÚNIA Mert azt kérted, hogy javasoljak valamit.
ELVIRA Na, ez csúcs. Kényszerítettelek?
PETÚNIA Nem! Te mindig annyira megértő vagy velem.
ELVIRA Szóval magadtól döntöttél így.
PETÚNIA Akár.
ELVIRA Vagy nem?
PETÚNIA Teljesen igazad van.
ELVIRA De mit akartál mondani?
PETÚNIA Én? Semmit!
ELVIRA Utálok, ha egy embernek nincs saját véleménye.
PETÚNIA Én is.
ELVIRA Hagyd már abba!
PETÚNIA Mit?
ELVIRA Hogy állandóan helyeselsz!
PETÚNIA De ha igazad van?
ELVIRA Akkor se!
PETÚNIA Rendben.
ELVIRA Utálok, érted, utálok ezt!
PETÚNIA Értem.
ELVIRA És ne legyél annyira empátikus!
PETÚNIA Empa...???
ELVIRA ...tikus!

Szünet

PETÚNIA Az a... azért nem vagyok.

Hosszú szünet

ELVIRA Nem értelek. Azt javasoltad, hogy menjünk színházba.
PETÚNIA És?
ELVIRA Miért javasolsz valamit, ha utálod?
PETÚNIA Ezt nem is vettem észre...
ELVIRA Nem vetted észre?
PETÚNIA Nem.
ELVIRA Mikor szabad döntésed van? Azt ki kellene használnod, nem?
PETÚNIA Nem tűnt fel. *(Szünet)* Most meg mit csináljunk?
ELVIRA Úgy érted, veled?
PETÚNIA Nem. Mi mit csináljunk.
ELVIRA Mit?
PETÚNIA Eltévedtünk. És most?
ELVIRA Hát, mit csináljunk? Várjuk meg, hátha jön valaki, és segít!

Szünet

PETÚNIA Becsengethetnék a szomszédhoz...
ELVIRA Nagyszerű ötlet. Biztos nagyon fog örülni, hogy éjfélkor becsönget valaki, és valószínűleg még egy kávéra is meghív!
PETÚNIA Teára.
ELVIRA Micsoda?
PETÚNIA Teára. Angliában teázni szoktak.
ELVIRA Hülye vagy?
PETÚNIA Nem. Tényleg így van.
ELVIRA Nem a teáról beszélek!
PETÚNIA Hanem?
ELVIRA Nem fog beengedni!
PETÚNIA Ki?
ELVIRA A szomszéd.
PETÚNIA Hm. Ebben van valami.
ELVIRA Ugye. És?
PETÚNIA És?
ELVIRA Akkor mit csináljunk? *(Szünet)* Tudod, mit?
PETÚNIA Mit?
ELVIRA Téged nem érdekel, mi van a kerítés túloldalán?
PETÚNIA Nem.
ELVIRA Egyáltalán nem vagy rá kíváncsi?
PETÚNIA Nem. Hívjunk egy taxit.
ELVIRA Először meg kell tudnunk, mi van a kerítés túloldalán.
PETÚNIA De az előbb még haza akartál menni!
ELVIRA Például egy park lehetne a túloldalon.
PETÚNIA Azt mondtad, hogy fáj a lábad!
ELVIRA Biztos, hogy park van!
PETÚNIA Milyen park?
ELVIRA Azt nem tudom, mert nem tudom, hogy hol vagyunk. *(Szünet)* Nézz utána, biztos, hogy valamilyen park.
PETÚNIA Hívok egy taxit!
ELVIRA Ne legyél gyáva.
PETÚNIA Egyébként tavaly télen a nagybátyám...
ELVIRA Nem érdekel! Keresd meg a parkot! Most!
PETÚNIA És te?
ELVIRA Én? Én itt megvárlak, és figyelek, nehogy jöjjön valaki!
PETÚNIA De jöjjön!
ELVIRA Kicsoda?
PETÚNIA Valaki, hogy legyen kitől megkérdezni, hogy hol vagyunk!
ELVIRA Nem.
PETÚNIA De az előbb még arról volt szó!
ELVIRA Mássz át a kerítésen!
PETÚNIA És – a ruhám?
ELVIRA Majd kimosom!
PETÚNIA És ha szétszakad?
ELVIRA Akkor vigyázz rá!
PETÚNIA Ez tiszta drót!
ELVIRA Igen. Mi a baj vele?
PETÚNIA Nem fog segíteni, ha vigyázok!
ELVIRA Akkor vedd le!
PETÚNIA Mit?
ELVIRA A ruhádat! Úgyis köd van, senki nem fog látni!
PETÚNIA Nem veszem le!
ELVIRA Nem? Egyébként mi van a nagybátyáddal?
PETÚNIA Ne tereld el a szót!
ELVIRA Miért? Te kezdted a nagybátyáddal!
PETÚNIA De most másról van szó!
ELVIRA Miről, például?
PETÚNIA Arról, hogy vegyem le a ruhámat!
ELVIRA Ezt már megbeszéltük. Azt mondtad, hogy nem veszed le!
PETÚNIA És?
ELVIRA És?

PETÚNIA Ennyire könnyen belemész?
ELVIRA Mi mást csináljak?
PETÚNIA Nem akarsz még egy kicsit rábeszélni?
ELVIRA Minek? Ha egy őszinte ember egyszer eldöntött valamit, azt elfogadom.
PETÚNIA Nem.
ELVIRA Micsoda?
PETÚNIA Nem szoktad elfogadni.
ELVIRA Én?
PETÚNIA Természetesen, ki más?
ELVIRA Ezt érdemlem?
PETÚNIA Mit?
ELVIRA Annyira gonoszan bánsz velem...
PETÚNIA Nem.
ELVIRA Micsoda?
PETÚNIA Nem fogok bocsánatot kérni.
ELVIRA Miért nem?
PETÚNIA Nem fogok semmit se megmagyarázni.
ELVIRA De jó neked!
PETÚNIA Igen.

Szünet

ELVIRA Elmegyek.
PETÚNIA Menj.
ELVIRA Nem sajnálod, hogy a legjobb barátod búcsúzás nélkül elmegy?
PETÚNIA Nem.
ELVIRA Akkor elmegyek.

Kis szünet

PETÚNIA Hova?
ELVIRA Mit érdekel?
PETÚNIA Csak úgy.
ELVIRA További jó életet!
PETÚNIA Köszönöm, viszont.
ELVIRA Mentem.
PETÚNIA Jó. Ha bármi van, akkor...
ELVIRA Igen...
PETÚNIA Van kulcsod a szobánkhoz?
ELVIRA Igen. Kéred?
PETÚNIA Köszönöm, nagyon kedves, de...
ELVIRA A cuccaimat vinném el.
PETÚNIA Természetesen.
ELVIRA Másik szobába költözöm.
PETÚNIA És ha többre kerül?
ELVIRA Nem baj.
PETÚNIA Még átgondolhatjuk.
ELVIRA Mondtam, nem baj.
PETÚNIA Nem, nem akarok kellemetlenséget okozni.
ELVIRA Nem baj. Merre van a szállodánk?
PETÚNIA Nem tudom.
ELVIRA Nem?
PETÚNIA Nem.
ELVIRA Pedig neked volt a jobb tájékozódókészséged.
PETÚNIA Tudom.
ELVIRA És?
PETÚNIA Nem tudom.
ELVIRA Kár. *(Szünet)* Arra lesz.
PETÚNIA Biztos igazad van.

Elvira elmegy

2. JELENET

Petúnia egyedül marad. Szünet

PETÚNIA Akkor én is megyek! *(Indul, megáll)* De hova? *(Körülnéz)* De hülye vagyok! Úgyse tudok a szállodába menni! Baromság volt, hogy megengedtem, hogy a kulcsot... Halló! Van itt valaki? *(Szünet)* Nem szeretném, hogy... Ki az? Barát vagy, vagy...? Legalább válaszoljon! – Nem, nem. Csak képzelődök. Nincs itt senki. Senki! *(Szünet. Magának)* Mintha az a köd másképpen nézne ki... Mozog... Hú. Itt csak én mozoghatok. Vagy mégse? Észnél kell lenni egy ilyen éjszakán! *(Szünet)* Te vagy az, Elvira? Válaszolj nyugodtan, már nem haragszom rád! *(Szünet)* Azt érdemlem, hogy nem mondasz semmit? *(Szünet)* Vagy mégis... Ez a köd! Nem szabad ránézni. *(Becsukja a szemét. Szünet)* És ha jön valaki? Húha. Nem szabad.

Kinyitja a szemét. A karjaival átöleli magát. Dörzsöli, tapogatja magát. A lámpa felé megy. Amikor a lámpafénybe lép, egy Ember egy óriási egykerekes biciklin áthajt cikcakkban gyorsan a színpadon, a feje nem látható, mert túl magas a bicikli

Iii! *(Szünet)* Ez mi? *(Utánanézés)* Elment. *(Szünet)* Tiszta szerencse... *(Csend)* De mégis – valamit mondhatott volna. Csak hogy tudjam... Itt hagyott egyedül! *(Szünet. Hangosan)* Egy nőt nem lenne szabad magára hagyni egy ilyen éjszakán! *(Halkabban)* Micsoda madár volt...

Újra átbiciklizik a Biciklis a színpadon

Elnézést! Elnézést!

A Biciklis elhajt

Nem hallott semmit! Hihetetlen. Ez ember, vagy...? *(Szünet. Halkan, hosszú magánhangzókkal)* Haallóóó? *(Szünet)* Elnézést? *(Szünet)* Segítség? Lehet, hogy süket.

Viszazzjön a Biciklis a színpadra.

PETÚNIA *(hangosan)* Állj!

A Biciklis megáll. A következő párbeszéd során Petúnia nagyon lassan és hangosan beszél, mintha nagy távolságot kellene áthidalnia

Elnézést! Tetszik tudni, hogy hol vagyunk? *(Szünet)* Tetszik hallani engem? Érti, amit mondok?

EMBER *(mélyen sóhajt)* Jaj!

PETÚNIA *(megijedt)* Jaj! – Bocsánat, nem ezt akartam mondani...

EMBER Jaj. Jajajaj. Ne játsszatok velem már megint!

PETÚNIA Ne haragudjon!

EMBER Ártatlan vagyok!

PETÚNIA Semmi rosszra nem gondoltam...

EMBER Ne csináljatok ilyet! Hova lettetek már megint!

PETÚNIA Itt vagyok, itt!

EMBER Egyre rosszabb és rosszabb...

PETÚNIA Én vagyok az! Én beszélek! Tetszik tudni...

EMBER Miért játszottok ilyen csínyeket velem? Miért hívtok engem?

PETÚNIA Én hívtam, én! Petúnia a nevem!

EMBER Az pedig... Petúnia? Na, az már valamivel jobb! Tudtam, hogy azért nem vagytok annyira gonoszok!

PETÚNIA Kicsoda?
EMBER Hova lettetek? Gyertek vissza hozzám, nem látlak titeket!
PETÚNIA De én itt vagyok!
EMBER Tudom, hogy itt vagyok, de ti meg hol vagytok?
PETÚNIA Pont azt akartam kérdezni, hogy hol vagyunk. *(Szünet)* Ez itt, ez a kerítés itt, például, ez mi?
EMBER Látom már, keresnem kell titeket!
PETÚNIA A kerítés! Ez mit kerít be?
EMBER Jövök!
PETÚNIA Egy kerítés! Itt van egy kerítés!
EMBER Nana! Fickók! Majd meglátjátok, hogy így nem szabad velem játszani! *(Elindul újra a biciklivel, kimegy)*
PETÚNIA De tessék! Uram! Uram! – Elment! *(Szünet)* Ez most mi volt? *(Fel próbálja ébreszteni magát)* Petúnia, figyelj oda magadra! Ne kezdj képzelegni! – De láttam őt, nem? ...Nem. Nem lehet. Hát, mit láttam. Két lábat. Nem lehet tudni, hogy ezek hova... Ködbáb.

A következő monológ alatt visszajön Elvira, de nem lép a színre, hanem a sötétből halkán beleszól, Petúnia nem veszi észre, hogy visszajött, hanem folytatja a monológját

Ha nem lenne ez a köd, akkor már nem is lenne annyira hideg. És ha nem lenne ennyire hideg, nem fáznék, és ha nem fáznék, akkor nem látnék ilyen... De fázom. *(Szünet)* Elvira? *(Szünet)* Tényleg a legsületlenebb barom vagyok a földön! Tessék csak, vidd a kulcsot, tessék csak, hagyj egyedül! Hülye, az vagyok. Fázzak csak. Megérdemlem. *(Szünet)* Biztos rég fekszik az ágyban, és alszik, én pedig itt állok a nyomorult kerítés előtt. Hülye. Leghülyébb a hülyék között! Nem kellett volna elutaznom!
ELVIRA De kíváncsi voltál az idegenre, nem?
PETÚNIA Semmire nem voltam kíváncsi. Egyszerű ember vagyok, bőven elég nekem a zsíros-kenyér! Nem kellett volna elutaznom! És ha már el kellett utaznom, akkor nem kellett volna színházba mennem!
ELVIRA De nagyon szép volt az oroszlánány!
PETÚNIA Szőrös, mint a kutya!
ELVIRA Mindegy, nem? Annyira szépen énekeltek...
PETÚNIA Nem kellett volna színházba mennem!
ELVIRA Gyönyörűen...
PETÚNIA Nekem teljesen... – Várjál! Van itt valaki? *(Csend)* Valakivel beszéltem. Vagy...? Elvira? Te vagy az? *(Csend)* Van itt valaki? Halló! – Megörülök! – Tessék! Van itt valaki?

Hátulról hallatszik a biciklis

Uram! Uram!

ELVIRA *(most teljesen fellép)* Kivel beszélsz?
PETÚNIA Jaj!
ELVIRA Mi van?
PETÚNIA Szívinfarktust kapok!
ELVIRA Furcsa vagy.
PETÚNIA Azért jöttél vissza, hogy megmondjad nekem, hogy furcsa vagyok?
ELVIRA Nem. Csak nem találtam a szállodát.
PETÚNIA Gondoltam!
ELVIRA Mit?
PETÚNIA Hogy nem leszel képes rá!
ELVIRA Kivel beszéltél?
PETÚNIA Én?
ELVIRA Igen, te. Volt itt valaki?
PETÚNIA Nem, nem hiszem.

ELVIRA Itt volt valaki!
PETÚNIA Visszaadhatnád a kulcsot.
ELVIRA Itt volt valaki!
PETÚNIA És?
ELVIRA Miért nem mondd el?
PETÚNIA Senki nem volt sehol. Szeretnék aludni.
ELVIRA Tudod esetleg, merre van a szállodánk?
PETÚNIA Kérlek!
ELVIRA Mondd meg, tudod?
PETÚNIA Nem tudom, hogy miért lettünk barátok!

Szünet. Messziről hallatszik a biciklis tekerése.

(Megijedt) Mégis itt van!
ELVIRA Micsoda?
PETÚNIA Psszt.
ELVIRA Miről beszélsz?

Szünet. Petúnia eltakarja a szemét

Petúnia, kérlek, mi ez a hókuszpókusz?
PETÚNIA Psszt!!
EMBER *(messziről)* Gyertek vissza!

Szünet

ELVIRA Ez micsoda?
PETÚNIA Psszt! *(Suttogva)* Ide jön?
ELVIRA Kicsoda?

Szünet. Petúnia leveszi a kezét a szeméről

Mondd már meg!
PETÚNIA Menjünk, jó?
ELVIRA Mi van veled?
PETÚNIA Én most haza szeretnék menni. Jöhetsz te is.
ELVIRA Egy ember.
PETÚNIA Mondtam, te is jöhetsz.
ELVIRA Mi más lehetne?
PETÚNIA A szállodában majd megmondom.
ELVIRA Kivel beszél?
PETÚNIA Nem tudom. Gyere már, fázom...
ELVIRA Tudom, hogy valamit titkolsz.
PETÚNIA Semmit!
ELVIRA Nana!
PETÚNIA Hagyd már abba!
ELVIRA Akkor mondd meg, mitől lettél annyira furcsa. *(Szünet)* Szégyelled magad?
PETÚNIA Nem.
ELVIRA Akkor mondd meg.
PETÚNIA Láttam valami furcsát.
ELVIRA Furcsát?
PETÚNIA Mondjuk: ködbábot.
ELVIRA Ködbábot?
PETÚNIA Nem tudom jobban elmagyarázni. Gyere! Kegyetlen ez a köd.
ELVIRA Ne beszélj mellé!
PETÚNIA Gyere, vagy add ide a kulcsot!

Bicikli tekerése. Petúnia újra eltakarja a szemét. Visszajön a Biciklis. Megáll a lámpánál

EMBER Hagyjatok egy kis szünetet! Szomjas vagyok! Egy kis vizet kérnék, csakegy kicsit! Soha nem bántottam senkit! Jaj, Jaj, ne!

ELVIRA Micsoda?
PETÚNIA Látod?

Leveszi a kezét a szeméről. Elvirára néz, aki felnéz a Biciklis felé

ELVIRA Pszt!
EMBER Fáradt vagyok!
ELVIRA Kivel beszél?
EMBER Hagyjatok nekem egy kis szünetet! Kérem!
ELVIRA Szívesen!
PETÚNIA Pszt!
EMBER Micsoda?
ELVIRA Szívesen megengedem, hogy megpihenjen!
EMBER Már megint el? Jaj, jaj! (*Elindul*)
ELVIRA De mondtam, tartson szünetet! – Nem hallott! Fura ember...
PETÚNIA Madár!
ELVIRA Micsoda?
PETÚNIA Szóval te is láttad?
ELVIRA „Pihenjen ki magát”, mondtam, erre elment!
PETÚNIA Mondd meg, mit láttál!
ELVIRA Hát mit. Egy embert.
PETÚNIA Az egész embert?
ELVIRA Ss.
PETÚNIA Mondd meg: ködbáb volt?
ELVIRA Ne zavarj! Gondolkoznom kell! (*Eltávolodik egy kicsit Petúniától*)
PETÚNIA Te is ködbábot láttál?

Elvira nem válaszol

Kár! Örültem volna egy kis beszélgetésnek. De ha a hölgy nem akarja...

3. JELENET

Fellép két Rendőr, mintha szíami ikrek lennének. A Rendőr 2 kezében egy „távcső”

RENDŐR 1 Hova lett?
PETÚNIA Jó estét! De jó, hogy jöttetek! Eltévedtünk. Tessék mondani, merre...
RENDŐR 1 Látod még?
PETÚNIA Szeretnénk tudni, merre van a ...
RENDŐR 1 Tessék?
RENDŐR 2 Nem tudom. Túl nagy a köd.
RENDŐR 1 Ne mondd. Nem fogja jó szemmel nézni...
PETÚNIA (*kiabál*) Elnézést!
RENDŐR 1 Még valaki! Hagyd a beteget! Itt van valaki.
RENDŐR 2 Valaki?
RENDŐR 1 Valaki más.
RENDŐR 2 (*leveszi a távcsövet*) Na végre.
PETÚNIA Micsoda?
RENDŐR 1 Külföldi. Hívd a fordítót.

A Rendőr 1 elindul, de mivel szíami ikrek, a másiknak is mennie kell

RENDŐR 2 Állj! Ez nem jó. Egyikünknek itt kell maradnia. Vészhelyzet van.
PETÚNIA Micsoda vészhelyzet?
RENDŐR 1 Tessék?
RENDŐR 2 Kuss! Gondolkoznom kell.
RENDŐR 1 Nem lehetne bilinccsel...
RENDŐR 2 Kuss! Megvan!

Rendőr 2 nagy gesztussal előveszi a bilincset, megfogják Petúniát, és felcsatolják a kerítésre. Elmennek ketten

PETÚNIA De csak az irányt akartam megtudni! Kérem! Kérem! Uraim? – Fura. Nem követtem el semmit. És értettem őket!

Hosszú szünet. Visszajönnek a szíami ikrek és egy vak ember, teleszkópos fehér bottal. A Vak keres egy széket

RENDŐR 2 Egy széket meg!

Elmennek a Rendőrök, a Vak a színen marad

PETÚNIA Jó estét kívánok! Kicsi fura helyzetbe kerültem... Ugye maga ért engem? Segítene? Én nem is tudom, hogy mit követhettem el...

Csend. Elvirának támad egy ötlete

ELVIRA Megvan! Ez az ember biztos beteg!
PETÚNIA A rendőr?
ELVIRA Rendőr?
PETÚNIA Épp volt itt két rendőr, nem vetted észre?
ELVIRA Micsoda? És te, mit csinálsz ott?
PETÚNIA Hoztak egy tolmácsot.
ELVIRA Jó estét kívánok! – De miért vagy a kerítésre bilinccsel?
PETÚNIA Nem fontos.
ELVIRA Most teljesen megbolondultál.
PETÚNIA Mindjárt jönnek vissza.
ELVIRA De mondd meg, mit csinálsz ott a kerítésen!
PETÚNIA Semmit nem tehettem ellene!

Csend

ELVIRA (*Petúniához*) Milyen tolmács ő?
PETÚNIA Mit tudom én! Arra van, hogy megértsenek minket.
ELVIRA Értem... De beszél magyarul? (*A fordítóhoz*) Tessék mondani, merre van a szállodánk? (*Szünet*) Nem érti.
PETÚNIA Nem lehet tudni.

Visszajönnek a rendőrök egy székkal. Leteszik, ráültetik a tolmácsot

RENDŐR 1 Nana! Kettő lett!
RENDŐR 2 Mindegy. Nem tud segíteni neki. (*A Vakhoz*) Kezdhetjük?
VAK Kérem.
RENDŐR 1 (*a fordítóhoz*) Jó estét kívánok.

Csend

RENDŐR 2 (*a fordítóhoz*) Válaszoljon!

A fordító a botjával integet Elvira és Petúniának

ELVIRA Jó estét!
PETÚNIA Tessék, nem lehet engem...
VAK Udvariasak.
RENDŐR 2 Külföldi?

A fordító megint integet a botjával a két nőnek

PETÚNIA Igen, igen. Külföldről! Kérem, kössön le...
VAK Nem értenek semmit.

RENDŐR 1 És hogy tetszik maguknak itt nálunk?
PETÚNIA Igen, igen. Nagyon. Csak...

A Vak a bottal a földre koppant

RENDŐR 2 Mióta van itt?
ELVIRA Most már négy napja.
VAK Négy.
ELVIRA Nap!
PETÚNIA Pszt!

Csend

RENDŐR 1 Szóval tetszik... Örülök neki...
RENDŐR 2 Kivel beszélt?
ELVIRA Micsoda?

A Vak vállat von

RENDŐR 2 Na. Tudja, miről van szó.
ELVIRA Petúniával.
RENDŐR 2 Nem viccelődünk. Kivel beszélt.
ELVIRA De tényleg...
PETÚNIA (*Elvirához*) Biztos a jómadár...
VAK Jómadárral.
RENDŐR 1 Szóval „jómadár”-nak hívják?
RENDŐR 2 Írd fel!
RENDŐR 1 Mit csinálnak itt?
PETÚNIA Ó, mindenfélét... Ma este például voltunk a szín-
házban...
VAK Színház.
RENDŐR 1 Színház? És tetszett?
PETÚNIA Igen. Igen. Tessék, uraim...
RENDŐR 2 Látott valami különlegeset?
ELVIRA Szépen énekeltek.
VAK Énekelt. Kém.
RENDŐR 2 Kicsoda?
ELVIRA Tessék?
RENDŐR 2 Neveket tessék mondani.
ELVIRA Neveket? ... Nem tudom. Hát a színészek...
VAK Kém.
RENDŐR 2 Az kicsoda?
ELVIRA Hát aki játszott...
RENDŐR 2 Mi a neve?! Kérem ez nem játék!
RENDŐR 1 Nana. Hogyan beszélsz a hölgygel! Annyira csinos,
kedves... (*Elvirához*) Szóval a „jómadár”-ral beszélt. Flörtölt
vele?
ELVIRA Micsoda?

Szünet

RENDŐR 1 Tudja, mire gondolok. Ugye tetszett magának az a
férfi?
PETÚNIA Alig lehetett látni!
VAK Tetszett.
ELVIRA Nem. Nem lehetett látni...
RENDŐR 1 Szóval tetszett. Miről beszéltek?
ELVIRA Azt mondta, hogy szomjas.
VAK Szomjas.
RENDŐR 2 És?
ELVIRA És éhes...
VAK Éhes.
RENDŐR 2 Az egyházhoz tartozik!

PETÚNIA De azt mondta, hogy fáradt, nem?
VAK Fáradt.
RENDŐR 2 Most ne próbáljon védekezni! Csuhas! Írd fel!
RENDŐR 1 Szóval egy csuhással flörtölt.
ELVIRA Nem flörtöltem, próbáltam beszélni vele.
RENDŐR 1 Nem baj, nem baj. Házasságról beszéltek?
ELVIRA Szó se volt róla!
VAK Igen.
RENDŐR 2 Fellibbentette a szoknyáját?
ELVIRA Micsoda?
RENDŐR 1 Hagyd abba.
RENDŐR 2 Morzézott? Vagy esetleg...
RENDŐR 1 Szóval flörtölt a csuhással...
ELVIRA De nem láttam...
RENDŐR 1 Mióta tetszik tervezni?
RENDŐR 2 Mi már mindent tudunk!
ELVIRA Mi mindent?
VAK Mit.
RENDŐR 2 Én kérdezek, ne kérdezzen!
ELVIRA De én nem...
RENDŐR 2 Nem vagyunk hülyék!
ELVIRA De, de...
VAK De.
RENDŐR 2 Kuss! Írd fel! „Feleségül akart menni egy csuhás-
hoz. De mindent tagad.”
ELVIRA Nem tagadok!
VAK Tagad.
RENDŐR 2 Már megint!
RENDŐR 1 Ha nem tagad, akkor tessék, mondja meg, mióta
tervezik ezt az egészet!
ELVIRA Miféle tervre gondolt?
RENDŐR 2 Tagad. (*A Vakhoz*) Ugye, tagad?

A Vak bólint. Szünet

ELVIRA Honnan gondolják, hogy van valami tervünk?
PETÚNIA Csak a szállodába akartunk menni és lefeküdni.
ELVIRA Ez igaz! Semmi más tervünk nem volt, csak pihenni.
VAK Terv.
RENDŐR 2 (*RENDŐR 1-hez*) Látod. Már puhul. Mondtam,
nem szabad az ellenséggel kedvesnek lenni!
PETÚNIA Nem ellenség vagyunk...
ELVIRA ...hanem barát!
RENDŐR 1 Hölgyeim, ne szóljanak bele!
ELVIRA De tényleg nem vagyunk ellenség!
VAK Tagad.
RENDŐR 2 Írd: „Tagadják, hogy hátsó szándékaik vannak.”
ELVIRA (*Petúniához*) Valami nem stimmel. Kihallgatnak minket.
PETÚNIA Ez a normális.
ELVIRA De itt? Egy szabad országban vagyunk! – Elnézést!
Merre van a Queen’s Hotel?
VAK Queen.
RENDŐR 1 Mit gondolnak a monarchiáról?
PETÚNIA Mit?
RENDŐR 2 Monarchia! Királynő?
ELVIRA Ja, már tudom. Ezen a nagy téren, ez a... hogy hívják...
PETÚNIA Igen! Nagyon szép az a kastély...
ELVIRA Igen.
VAK Kastély.
RENDŐR 1 Szóval a kastély tetszett... Belülről is látták?
ELVIRA Azt hittem, hogy nem szabad.
VAK Nem.
RENDŐR 1 Akarják belülről is látni?

ELVIRA Hát, ha lehetne...
VAK Igen.
PETÚNIA Psszt! – Nagyon szépen köszönjük, de nem érdekel!
VAK Nem.

Kis szünet

RENDŐR 2 Tudják, mi van a kerítés mögött?
ELVIRA Azt gondoltam, hogy esetleg egy park. (*Rendőr 1 nevébe tör ki*)
PETÚNIA De ez csak sejtés.
VAK Kastély.
ELVIRA Elnézest, uram, kérhetem, hogy még egyszer fordítsa a „park”-ot?
VAK Kastély.
ELVIRA (*Petúniához*) Rosszul fordít!
RENDŐR 2 Kuss!
RENDŐR 1 (*még mindig nevet*) Ez jó!
ELVIRA Csak sejtés volt! Nem mondtam „kastély”-t! Tessék, mi van a másik oldálon?
VAK Kastély.
RENDŐR 2 Ez nem játék!!!
ELVIRA Elnézést, valamit félreértettünk?
VAK Félre.
RENDŐR 2 Nagyon jól értik. Azt hiszik, hogy mi el fogjuk hinni ezt a sok butaságot. De tévednek. Vissza fogunk jönni, majd meglátják, hogy velünk nem packázhatnak!

Elmegy a két Rendőr. A Vak a színpadon marad. Hosszú szünet

4. JELENET

PETÚNIA Húha.
ELVIRA Igen. (*Szünet*) Miért szóltál bele?
PETÚNIA Pszt. (*A Vakra mutat*)
ELVIRA (*a Vakhoz*) Elnézést...

A Vak némán ül

Szép lett volna, ha megmutatták volna a kastélyt belülről...
PETÚNIA Csapda volt.
ELVIRA Miből gondolod?
PETÚNIA Kihallgattak. Biztos gyanúsítanak minket valamivel.
ELVIRA Lehet. (*Szünet*) Tulajdonképpen – miért bilincseltek meg?
PETÚNIA Micsoda?
ELVIRA Mit követtél el?
PETÚNIA Semmit.
ELVIRA Semmit?
PETÚNIA Az irányt akartam megkérdezni.
ELVIRA Az irányt... Az is gyanús?

Petúnia megvonja a vállát

De akkor mivel gyanúsítanak minket?
PETÚNIA Lehet, hogy nem lenne szabad eltévedni.
ELVIRA Persze, hogy nem szabad, de azért még nem kell valakit odakötni egy kerítéshez. Vagy mégis...
PETÚNIA Hagyd már abba. (*A Vakra mutat*)
ELVIRA Ja. (*Szünet*) Téged nem zavar, hogy oda vagy bilincselve?

Csend támad

Fázom.

PETÚNIA Én is.

Hosszú szünet

ELVIRA Bocsánatot kérek.
PETÚNIA Már nem haragszom.
ELVIRA Ez csak...
PETÚNIA Pszt.

Messziről hallatszik a biciklis tekerése

ELVIRA Még mindig itt van.
PETÚNIA A szállodába akarok menni. Egészségtelen ez az éjszaka.

Szünet

ELVIRA Azt hiszed, hogy...
PETÚNIA Nem hiszek semmit!
ELVIRA De gondoldj bele...
PETÚNIA Nem vagyok hajlandó!
ELVIRA Petúnia?
PETÚNIA (*suttog*) Pszt. Lehet, hogy csak arra várnak...
ELVIRA Ne félj. Egy szabad országban vagyunk!
PETÚNIA (*suttog*) De azért suttogathatnál. Soha nem lehet tudni, hogy mit akarnak...

5. JELENET

Visszajön a két Rendőr

RENDŐR 2 Suttogtak?

A Vak bólint

Bevallják, hogy suttogtak?

Csend, a Vak megböki Petúniát

PETÚNIA De csak két szót!
VAK Igen.
RENDŐR 2 Írd fel, suttogtak.
RENDŐR 1 Hagyjuk. Térjünk rá a tárgyra?

A Vak bólint

RENDŐR 2 Igen! Olvasd el!
RENDŐR 1 Jól van! A nyomozati szakasz lezárult. A gyanúsítottakat vádlottakká minősítem. Átadom a bíróságnak.
RENDŐR 2 Hülye vagy!
RENDŐR 1 Ezt most mire mondod?
RENDŐR 2 Nincs bíró! Nem hoztad el.
RENDŐR 1 Én? Az a te feladatod lett volna!
RENDŐR 2 Az enyém? Pofán vágglak!
VAK Csend! Én vállalom.
RENDŐR 1 Nagyszerű. Köszönjük szépen.
ELVIRA De ő a tolmács! Hogy lehet az, hogy most...
RENDŐR 2 Kuss és kuss! Ne szóljon bele!
RENDŐR 1 „A vádlottak azért állnak bíróság előtt, mert összeküldtek az országunk ellen!”
ELVIRA Micsoda?
RENDŐR 2 Kuss! Olvasd már!
RENDŐR 1 Nem kellene megkérdeznünk, hogy beismerik-e?
RENDŐR 2 Kesőbb! Olvasd el!

RENDŐR 1 „A vádlottak titkosügynökök, akik azzal a szándékkal jöttek országunkba, hogy belügyi közalkalmazottunkkal házasodjanak össze, és kihallgassák. Eddig már három férfival beszélték, fel van jegyezve.”

ELVIRA Ez nem is igaz!

RENDŐR 2 Kuss! Tovább! Tovább!

RENDŐR 1 „Ezenkívül találkoztak kémekkel egy helyen, amit »színház«-nak hívtak.”

PETÚNIA Tudtam, hogy nem kellett volna odamennünk!

RENDŐR 2 Csend!!!

RENDŐR 1 „A kedves királynőnknek az életére akartak törni.

Ezért jöttek el éjfélkor a titkos villájába, hogy meggyilkolják.”

PETÚNIA Nem is tudtuk, hogy lakik itt valaki!

ELVIRA Hazugság!

VAK Hazugság?

RENDŐR 1 Ezt most hogyan értelmezi?

ELVIRA Senkit nem akartunk meggyilkolni!

VAK Tagad.

RENDŐR 1 De az, hogy titkosügynökök, az stimmel, nem?

ELVIRA Nem! Semmi nem stimmel!

VAK Tagad

RENDŐR 1 Azt akarják mondani, hogy a titkosszolgálatunk hazudik?

ELVIRA Igen!

PETÚNIA Nem! Dehogy! Elvira, hallgass!

VAK Igen.

RENDŐR 1 Maga idejön, a szép, szabad országunkba, és megvádol minket, hogy hazudunk?

PETÚNIA Nem, nem! Az egész csak félreértés volt!

VAK Félreértés.

RENDŐR 2 Félreértés? Nem lehet, hisz itt a fordító!

ELVIRA (*magának*) Ferdítő!

A Vak a botjával Elvira irányába szúr

RENDŐR 1 Tessék?

RENDŐR 2 Azt mondják, hogy rosszul fordít?

ELVIRA Nem, csak nem lenne szabad, hogy...

RENDŐR 2 Még kinyitja a száját? Még meri? Tudja, mi a helyes válasz erre? Verés!

RENDŐR 1 Pszt, ne beszélj így a hölgyekkel. – Mi baja a fordítóknkkal?

PETÚNIA Tessék, uraim! Semmi bajunk nincsen a tolmácsokkal! Nem akartuk azt mondani, hogy rosszul fordít!

VAK Tagad.

RENDŐR 2 Szóval?

PETÚNIA Semmi.

Szünet

RENDŐR 1 Szóval végre bevallja, hogy mit tettek?

PETÚNIA Nem. Semmit nem vallok be.

VAK Tagad.

RENDŐR 1 Azt se, hogy titkosügynök?

PETÚNIA Azt se.

VAK Se.

RENDŐR 1 Azt akarja mondani, hogy maguk nem bűnösök?

PETÚNIA Igen. Nem vagyunk bűnösök.

VAK Tagad.

RENDŐR 2 Bizonyítsa be! (*Hosszú szünet*) Nem tudja? Kár...

ELVIRA Tessék, uraim! Ez egy nagyon fura helyzet itt. A barátom meg én turistaként jöttünk ide, nagy örömmel, hogy

végre megnézzük ezt a szép, szabad országot, és hirtelen rábilincseltek a barátomra egy kerítésre, és mindkettőnket megvádolnak!

VAK Vád alatt.

RENDŐR 1 Bizony.

ELVIRA Ez helyes? Azt hittem, hogy ebben a szép, szabad országban vannak törvények, hogy kit lehet vádolni és kit nem.

VAK Szép, szabad országban.

RENDŐR 2 Ne használja ezt a „szabad ország” kifejezést!

ELVIRA Akkor nem szabad ez az ország?

VAK Nem szabad.

RENDŐR 1 De. Szabad az ország. De a szabadság csak olyan emberekre vonatkozik, aki tisztelik a szabadságot! Védeni kell a szép szabadságunkat!

RENDŐR 2 Terroristáktól kell megvédenünk!

PETÚNIA De mi turisták vagyunk!

RENDŐR 2 Pontosan!

PETÚNIA Turista! Mint „túrázni”!

RENDŐR 2 Elég!

ELVIRA De tényleg nem vagyunk terroristák!

VAK Terroristák.

Csend

RENDŐR 1 Szóval bűnösök?

A Vak bólint

RENDŐR 2 Tudtam!

RENDŐR 1 Találjunk nekik egy feladatot?

RENDŐR 2 Igen! Egy feladatot!

A Vak rázza a fejét

Kár!

RENDŐR 1 Ne felejtse, külföldiek...

RENDŐR 2 De akkor mit csinálunk velük?

RENDŐR 1 Kicseréljük őket saját ügynökeinkre?

VAK Nem.

RENDŐR 2 Vagy hallgassuk ki őket még egy kicsit?

A Vak rázza a fejét

RENDŐR 1 Kár. (*Szünet*) Akkor meg mi legyen?

VAK Itt, Legyenek örökre a kerítésre bilincselve, ahol elkövették a bűnt.

RENDŐR 2 Az jó!

A Rendőrök nagy örömmel elővesznek bilincseket, és felkapcsolják Elvirát a kerítésre

ELVIRA De uraim! Uraim! Hagyják abba, kérem! Esküszöm, én sohase...

RENDŐR 2 Fel!

RENDŐR 1 Nagyon jó!

ELVIRA Uraim! Kérem! Hagyják abba! Soha semmit nem követtem el! Ne csináljanak ilyet! Kérem, ez az eljárás nem...

RENDŐR 2 Kuss!

ELVIRA Nem hagyom, hogy így bánjanak velem...

A Vak a bottal Elvira hasába szúr, Elvira levegőért kapkod, a Rendőrök és a Vak elmennek

6. JELENET

ELVIRA Hihetetlen!
PETÚNIA Psszt.
ELVIRA De komolyan mondom! Milyen viselkedés az, egy külföldi vendéget kerítésre kötni? Minden ok nélkül? Rádásul ilyen szar időben! Ezt nem hiszem el! – Jöjjön vissza, kérem! Ez az eljárás nem jogos!
PETÚNIA Elvira, hagyd abba, légy szíves.
ELVIRA Nem, én nem hagyom abba! Nem hagyom magam! Kiabálni fogok! Botrány lesz! A nagykövetünket fogom idehívatni! Igenis! Panaszt tesztek!
PETÚNIA Ha gondolod.
ELVIRA Igen! – Haaallóó! – Kérem! Haaallóó! – Segítség! – Van itt valaki? (*Hosszú szünet*) Hihetetlen! Mintha senki nem lenne ezen a földön!
PETÚNIA Én megmondtam.
ELVIRA Segíts már! Együtt kell kiabálnunk!
PETÚNIA Jaj, ne!
ELVIRA De igen! Háromra! Egy, kettő, három: segítség! – Nem is segítettél.
PETÚNIA Fáradt vagyok!
ELVIRA Barát vagy, vagy...?
PETÚNIA Micsoda kérdés? A barátnőd vagyok.
ELVIRA Akkor segíts!

Szünet

PETÚNIA Háromra?
ELVIRA Igen. Egy. Kettő. Három.
EGYÜTT Seegítség!

Szünet. Messziről hallatszik a bicikli tekerése

PETÚNIA A jómadár!
ELVIRA Jaj, ne. Kiabáljunk még egyszer! Egy. Kettő. Három.
EGYÜTT Seegítség!

Szünet. A biciklis messziről hallatszik

PETÚNIA Itt vagyunk!
ELVIRA Hagyd már abba. Az az ember beteg!
PETÚNIA De ha senki más nincs a környéken? – Itt vagyunk!
EMBER (*messziről*) Itt vagytok?
PETÚNIA Itt!
EMBER Megtaláltalak titeket?
PETÚNIA Jöjjön ide!
EMBER Megtaláltalak titeket?
PETÚNIA Felőlem igen. Jöjjön ide egy pillanatra.
EMBER Fickók! Ez egy igen volt?
PETÚNIA Igen!
EMBER Végre megtaláltalak titeket! Meg én, meg én. Akkor most leszálok.

Nagy zaj hallatszik messziről, aztán csend

PETÚNIA Uram? Uram! – Valami történt!
ELVIRA Ne mondd. Csak kár, hogy nem mehetünk oda. Ide vagyunk köte.
PETÚNIA Tudom.
ELVIRA Akkor jó!
PETÚNIA Azt hitted, hogy elfelejtettem?
ELVIRA Úgy tűnt... (*Hosszú szünet*) Honnan gondolták, hogy... Találkoztál már valaha titkosügynökkel?

PETÚNIA Nem.
ELVIRA Honnan tudod? Ha titkos?
PETÚNIA Akkor lehet. Nem tudom.
ELVIRA Hogyan lehet felismerni egy titkosügynököt?
PETÚNIA Az a feladata, hogy senki se ismerje fel.
ELVIRA Senki?
PETÚNIA Senki.
ELVIRA A barátai se?
PETÚNIA Hát, nem.
ELVIRA A családja se?
PETÚNIA Gondolom, nem.
ELVIRA Csak gondolod, vagy tudod?
PETÚNIA Honnan tudjam?
ELVIRA Úgy beszéltél, mintha tudnád.
PETÚNIA Nem. Én csak annyit tudok, hogy a feladata az, hogy senki ne ismerje fel. Azért gondolom, hogy a családja és a barátai se tudják, hogy ügynök.

Hosszú szünet

ELVIRA Gondolod...
PETÚNIA Igen.

Szünet

ELVIRA Meséld már, mi volt a nagybátyáddal!
PETÚNIA Micsoda?
ELVIRA A nagybátyáddal. Kezdtél mesélni róla valamit az előbb.
PETÚNIA Már nem is tudom.
ELVIRA Csak el akartad terelni a figyelmemet?
PETÚNIA Elvira, kérlek.
ELVIRA Csak tudni akartam. (*Szünet*) Jól érzed magad?
PETÚNIA Miért kérdezed?
ELVIRA Úgy tűnik, mintha élveznéd...
PETÚNIA Megbolondultál?
ELVIRA Akkor... – Várjál. Te most már kétszer beszéltél a jómadárral?
PETÚNIA Igen. És?
ELVIRA Házasságról volt már szó?
PETÚNIA Micsoda?
ELVIRA Mondd már meg!
PETÚNIA Mi van veled?
ELVIRA Szóval – nem?
PETÚNIA Nem.
ELVIRA Biztos?
PETÚNIA Teljesen lökött vagy. Te is hallottad ezt az embert, nem?
ELVIRA Igen. A végén azt mondta, hogy megtalált.
PETÚNIA Fura.
ELVIRA Mi?
PETÚNIA Hogy csak a végén mondta, hogy megtalált, holott már egész idő alatt itt voltunk.
ELVIRA Főleg te!
PETÚNIA Akkor is. Ha minket keresett, akkor...
ELVIRA Csapda volt.
PETÚNIA Micsoda?
ELVIRA Most már mindent tudok.
PETÚNIA Miről beszélsz?
ELVIRA Te mondtad, hogy menjünk színházba!
PETÚNIA Hagyd már abba azt a hülye színházat!

Szünet

ELVIRA Teljesen megváltoztál ma este...

Szünet

PETÚNIA Mire gondolsz?
ELVIRA Ne kérdezz.

Szünet

PETÚNIA Jó lenne, ha valahogy lehetne itt aludni.
ELVIRA Itt?
PETÚNIA Kegyetlen helyzet...
ELVIRA Ne mondd!
PETÚNIA Miért? Nem igaz?
ELVIRA Te tehetsz róla, most bírd ki, és kész.
PETÚNIA Semmiről nem tehetek.
ELVIRA De! De! De!

Hosszú szünet

PETÚNIA Bocsánat, hogy azt javasoltam, hogy menjünk szín-
házba.
ELVIRA Hagyd azt a hülye színházat!
PETÚNIA De erre gondoltál, nem?
ELVIRA Nem.
PETÚNIA Nem?
ELVIRA Nem!
PETÚNIA Mi másról tehetnék?
ELVIRA Ne játssz velem!
PETÚNIA Miről beszélsz?
ELVIRA Nagyon jól tudod!
PETÚNIA Semmit se tudok!
ELVIRA Ártatlan vagy?
PETÚNIA Ha egyszer nem tudom, miről beszélsz?
ELVIRA Nagyon jól tudod. Csak eljátszod, hogy nem.
PETÚNIA Elvira!
ELVIRA Na, próbáljuk ki! Hívjuk ide a rendőröket, és ha be-
tudod bizonyítani, hogy ártatlan vagy, akkor elhiszem!

Szünet

PETÚNIA És te?
ELVIRA Mi van velem?
PETÚNIA Te be tudod bizonyítani, hogy nem vagy bűnös?
ELVIRA Be bizony.
PETÚNIA Hogyan?
ELVIRA (*nevet*) Pont neked fogom elmesélni!
PETÚNIA De hiszen a barátnőd vagyok!
ELVIRA Akkor se közös a bűn!
PETÚNIA Akkor most bűnös vagyok? (*Csend*) Mondd meg,
bűnös vagyok?! Na, mondd már meg! Vagy ahhoz is túl gyáva
vagy? Na, mondd már!
ELVIRA Úgy tűnik...
PETÚNIA Akkor igen. Igen. Igaz? Elhiszed, amit mondtak?
Elvira... Ezt nem hittem volna. Nem vagyok... Nem... Semmi
nem vagyok... Mit mondjak? Mondhatok még valamit? (*Hosz-
szú szünet. Kiabálva*) Uraim? Uraim! Jöjjenek vissza! Tessék,
eldöntöttük! Én vagyok a bűnös! Tessék, jöjjenek vissza, fejez-
zük be a játszmat! Ártatlan vagyok, de bűnös vagyok!
ELVIRA Psszt, ne...
PETÚNIA Hova lettek?
ELVIRA Petúnia, nem akartam...
PETÚNIA Ne csinálják ezt! Jöjjenek vissza!
ELVIRA Petúnia! Petúnia.
PETÚNIA Mit mondjak? Ne hagyjanak itt!

ELVIRA Petúnia, szólj hozzám!
PETÚNIA Tessék! El van döntve!
ELVIRA Petúnia!
PETÚNIA Tessék, jöjjenek ide!
ELVIRA Hagyd abba! Beteg vagy!
PETÚNIA Jöjjenek! Jöjjenek!
ELVIRA Kérlek! Petúnia.
PETÚNIA Jöjjenek csak, én vagyok a bűnös!
ELVIRA Nyugodj meg!
PETÚNIA Végrehajtás!
ELVIRA Nem is tudom, hogy min háborodsz fel ennyire.
PETÚNIA Legyen! Most már legyen!
ELVIRA Én csak azt mondtam, hogy a bűn nem közös. Attól
még nem...
PETÚNIA Mindent bevallok! Teljesen mindegy, hogy mit, csak
jöjjenek! Legyen vége!
ELVIRA Attól én még nem tehetek róla...
PETÚNIA Nem bírom tovább! Nem bírom! Jöjjenek!
ELVIRA Tényleg, nekem úgy tűnt, mintha tudta volna, hogy
hogyan néz ki egy titkosügynök. Teljesen zavarba hoztál!
Csak visszajöttem, mert nem találtam a szállodát, és beleke-
rültem egy ekkora kavardóságba...

Petúnia zokog

Nézd, én semmit nem akartam feltételezni rólad. Ez csak
úgy tűnt. Érted, annyira... Annyit beszéltek ezek a rendőrök,
hogy már nem tudtam, hogy hol áll a fejem... Nyugodj meg.

Elvira átnyúl hozzá, de nem éri el, mert túl messzire van

Tuncikám! Mindjárt reggel lesz, fel fogunk ébredni és nevetni
azon, hogy milyen furcsát is álmodtunk! Gondolj csak bele! El
fog szállni ez a kód...

Hallgat. Petúnia zokog

Ez mind csak álom. Ez az egész. Csak egy álom. (*Szünet*)
Lehet, hogy még itt vannak mindannyian. Hogy senki nem
ment el. Lehet, hogy csak... De most már mindegy. Nem fog-
nak visszajönni. Inkább lehallgatnak minket... Az is lehet,
hogy ez a drót mögöttünk... De hülye vagyok. Most már tény-
leg mondhatnád, hogy képzeldök. És teljesen igazad lenne,
Tuncikám. Hallod?

Petúnia zokog tovább

Figyelj ide, már mondtam neked, hogy félreértettem az egé-
szet, nem?

Petúnia halkabban zokog

Válaszolj már! (*Szünet*) Te, most már soha nem fogsz velem
beszélni? Haragszol? (*Szünet*) Tuncikám, mit tehetek még?
– Most már tényleg... tényleg nem vagyok a barátnőd? (*Szü-
net*) Az szomorú... mármint gondolat... Csak úgy... Úgy
értem, hogy... Nem fogunk már együtt kirándulni? (*Szünet*)
Szedjük már össze magunkat! Gyere már, beszélj! Akármi-
ről, nem fontos, miről...

Petúnia alig hallhatóan zokog tovább

Valahogy... Valaki jön!

7. JELENET

Belépnék a Rendőrök. Az egyikük alszik, a másik cipeli őt

ELVIRA Ki az?
RENDŐR 1 Psszt!
ELVIRA (*suttog*) Ki van itt?
RENDŐR 1 Kérem, visszajöttünk.
ELVIRA Kicsoda?
RENDŐR 1 Psszt!
ELVIRA A rendőrök? Végeztünk, nem?
RENDŐR 1 Nem dolgozom.
ELVIRA Mit akar?
RENDŐR 1 Psszt!
ELVIRA Érti, amit mondok?
RENDŐR 1 Persze.
ELVIRA Akkor...?
RENDŐR 1 Műszaki okok miatt volt...
ELVIRA De akkor is...
RENDŐR 1 Psszt!
ELVIRA Miért?
RENDŐR 1 Ne ébressze fel! (*Az ikertestvére mutat*) Szóval feleségül akart menni egy köztisztviselőhöz?
ELVIRA Mégis dolgozik?
RENDŐR 1 Nem.
ELVIRA Akkor minek kérdezi?
RENDŐR 1 Házasodni akar?
ELVIRA Nem kell válaszolnom.
RENDŐR 1 És ha csak úgy kérdezem – ember és ember között?
ELVIRA Minek?
RENDŐR 1 Psszt. – Köztisztviselő vagyok.
ELVIRA Mit akar ezzel mondani?
RENDŐR 1 Csak az eszembe jutott... Esetleg együtt be tudnánk bizonyítani, hogy maga nem bűnös.
ELVIRA És aztán mi történne?
RENDŐR 1 Hozzám jöhetne – feleségül.
ELVIRA Ez aztán... – És az nem lenne gyanús?
RENDŐR 1 Kinek?

Elvira Rendőr 2-re mutat

Nem is fogja tudni.
ELVIRA Hogyhogy? Hiszen maguk mindig együtt vannak.
RENDŐR 1 Nem mindig. Most épp például...
ELVIRA De hogyan tudnánk bizonyítani?
RENDŐR 1 Elintézem. Csak válaszoljon: Feleségül akar jönni hozzám?
ELVIRA (*hallgat*) Alig ismerem magát! (*Nevet*)
RENDŐR 1 Ne nevéssen! – Ne tessék nevetni.
ELVIRA Bocsánat. Nem akartam magán... Csak ez a helyzet...
RENDŐR 1 Hozzám akar jönni?
ELVIRA De uram! Nézze, én ide vagyok kötve egy kerítésre. Ezt nem nevezném szabad döntésnek.
RENDŐR 1 De szabad! Szabad! Szabad lesz maga. Csak éjszaka találkozoznánk... Amikor alszik.
ELVIRA És akkor mi történne?
RENDŐR 1 Odaülnék egy kicsit maga mellé... És simogatnám azt a szép haját. Esetleg egy csókocskát adnék.

Elvira elhúzza a vállát

Bocsánat. Nem akartam zavarba hozni magát.
ELVIRA Nem, nem. Nem hozott zavarba. Hűvös ez az éjszaka.

RENDŐR 1 Tessék. (*Nehezen veszi le a dzsekijét, mivel még mindig tartja a másikat*)

ELVIRA Jaj, istenem. Nem akarok kellemetlenséget okozni!

RENDŐR 1 Nem gond.

Rendőr 2 csuklik az álmában. Rendőr 1 megsimogatja a fejét

RENDŐR 1 (*suttog*) Mélyen alszol. Nagyon mélyen alszol. – Látja, alszik.
ELVIRA Ilyenkor az ember annyira ártatlannak tűnik...
RENDŐR 1 Nemcsak tűnik.
ELVIRA De miféle terv lenne az, hogy leszed engem? Ez vicc volt?
RENDŐR 1 Sajnálom, nagyon sajnálom. Nem volt vicc. Nem lehetett. Nem is volt.
ELVIRA Ezt csak hülyeségből mondtam. Ne vegye komolyan!
RENDŐR 1 Én ezt nagyon komolyan gondoltam. Azért kérdezem: hozzám jön feleségül?
ELVIRA A gyors döntés soha nem tartozott a képességeim közé. Jobban kellene ismernem magát.
RENDŐR 1 Szomorú, nagyon szomorú. (*Odamegy Petúniához*) Szegény. Már nem tart sokáig...
ELVIRA Tessék?
RENDŐR 1 Psszt!
ELVIRA Mire célzott a „már nem tart sokáig” kifejezéssel?
RENDŐR 1 Szegényke.
ELVIRA Mi az, hogy nem tart sokáig?
RENDŐR 1 (*megsimogatja Petúniát*) Hozzám jönne?
ELVIRA Tudja, Petúnia egy isteni jó bárány. A légynek sem árt.
RENDŐR 1 Hozzám jönne?
ELVIRA Mindig csak a legjobbat akarta.
RENDŐR 1 Nem akar hozzám jönni?
ELVIRA Múltkor is... Elmesélte, hogy tavaly nyáron a nagybátyjával... Valamit... megmentettek.
RENDŐR 1 Nem akar hozzám jönni.
ELVIRA Jaj, azt nem mondtam! Csak... csak... érti. Ez a helyzet... Kislányként mindig arról álmodoztam, hogy milyen lenne, ha valaki megkérdezne engem, hogy hozzá akarok-e menni...
RENDŐR 1 És?
ELVIRA Máshogyan képzeltem.
RENDŐR 1 Máshogyan?
ELVIRA Igen. Romantikusabbnak.
RENDŐR 1 Romantikusabbnak.
ELVIRA Igen. Például egy gyertyával.
RENDŐR 1 Gyertyával?
ELVIRA Igen, és rózsákkal is!
RENDŐR 1 Rózsákkal?
ELVIRA Igen, tudja, csak egy szál vagy akár egy csokor.
RENDŐR 1 Ennyi?
ELVIRA Több is lehet, de nem annyira fontos.
RENDŐR 1 Rögtön jövök. (*Elmegy*)
ELVIRA Láttad ezt? Petúnia! Ez most szerinted csapda volt? Mit szólsz? (*Szünet*) Nem hiszed, hogy komolyan gondolta? Majd meglátjuk. Ha visszajön. (*Szünet*) Érdekes, nem? Hogy éjszánként az ikertestvérét ide-oda hordja. Én ezt nem tenném meg. Ez már áldozat. (*Szünet. Ellenőrzi a frizuráját*) Ennyire sokáig azért csak nem tarthat egy gyertyát és egy rózsát szegezni! De mit mondjak neki, ha visszajön? Petúnia? Petúnia! Segíts már, kérlek! Mit csináljak? Úgy értem, ha visszajön, rózsával és gyertyával? Gondolj bele! Menjek hozzá? (*Szünet*) Az borzalmas is lehet. Végül is. Rosszabb már csak nem lesz a helyzetem. Hátha...

Rendőr 1 visszajön, gyertyával és rózsával. Leteszi a gyertyát a földre, nehezen, mert még mindig tartja az ikertestvérét

Visszajött!

RENDŐR 1 *(letérdel Elvira előtt, átnyújtja a rózsát)* Hozzám akar jönni feleségül?
ELVIRA Égnie kell a gyertyának!
RENDŐR 1 Elnézést. *(Kivesz a másik rendőr zsebéből egy öngyújtót, meggyújtja a gyertyát. Visszatérdel a nő elé)* Feleségül akar jönni hozzám?
ELVIRA Még rá vagyok bilincselve a kerítésre!
RENDŐR 1 És mi baja azzal?
ELVIRA Nem romantikus.
RENDŐR 1 Nem fogom leszedni.
ELVIRA De uram!
RENDŐR 1 Nem. Azt nem. Majd később. Mikor bebizonyítotuk, hogy nem bűnös! A sorrendet be kell tartanunk.
ELVIRA Uram! Nézzé!
RENDŐR 1 Psszt!

Rendőr 2 álmában csuklik

Mélyen alszol! Nagyon mélyen alszol!
RENDŐR 2 *(felébred)* Hol... Hol vagyunk?
RENDŐR 1 Aludj csak. Épp annyira szépet álmodtál!
RENDŐR 2 Mit is?
RENDŐR 1 Hogy egy réten állunk, ahol fúj a szél, és süt a nap.
És van egy kiskutyád.
RENDŐR 2 Igen, igen, igen. *(Elalszik)*
RENDŐR 1 Mondtam, hogy suttogjon!
ELVIRA Bocsánat.
RENDŐR 2 *(félálomban)* Nők is vannak itt?
RENDŐR 1 Igen, kettő. Fehér ruhában. Nagyon szépek.
RENDŐR 2 Tudtam.
RENDŐR 1 Feleségül akar jönni hozzám?
RENDŐR 2 *(álmában)* Kuss, én kérdezek! Feleségül akar jönni hozzám?
RENDŐR 1 Alszol! Nagyon mélyen alszol!
RENDŐR 2 Attól még kérdezhetek!
RENDŐR 1 *(magában)* Mindent tönkretesz! Mindent tönkretesz!
RENDŐR 2 Szóval akar, vagy nem akar?
RENDŐR 1 *(jelez Elvirának, hogy ne válaszoljon)* Elmegy a két hölgy... Sötétedik. Már este van. Álmos vagy, nagyon álmos.
RENDŐR 2 Nem! Nem vagyok... *(Felébred)*

Rendőr 1 próbálja levinni a színről

Hol vagyunk? Állj! Hova mész? *(Pofon vágja Rendőr 1-et, és a saját lábára áll)*. Hol vagyunk? Hova vittél?
RENDŐR 1 Nem csináltam semmit!
RENDŐR 2 Ne hazudj!
RENDŐR 1 Te alvajártál!
RENDŐR 2 Mit csináltam?
RENDŐR 1 Szépen aludtunk. Egyszer csak felkeltél, és elhoztál engem ide. Kénytelen voltam eljönni.

Kis szünet

RENDŐR 2 Akkor rajtam miért van a dzsekim, és rajtad miért nincs?
RENDŐR 1 Nem volt időm...
RENDŐR 2 És nekem volt? *(Ad neki még egy pofont)*
RENDŐR 1 Úgyis melegem volt...
RENDŐR 2 *(hasba böki)* Meleg? Itt a ködben? Hazudsz.
RENDŐR 1 Emlékszel, hogy mit is álmodtál?
RENDŐR 2 Nem emlékszem, és nem is akarom tudni.

Rendőr 2 körülnéz. Rendőr 1 igyekszik, hogy ne mozdulhasson, de Rendőr 2 erősebb nála. Megtalálja a gyertyát

RENDŐR 2 Gyanús. Egy tárgy.
RENDŐR 1 Gyertya.
RENDŐR 2 Hallgass. Én nyomozok!
RENDŐR 1 De nincs mit nyomozni!
RENDŐR 2 Azt majd megállapítom én! *(Tovább nyomoz. Megtalálja Petúniát)* Egy holttest! Írd fel!
RENDŐR 1 De most nem vagyok szolgálatban! Pihenek!

Rendőr 2 pofon vágja

Ne!
RENDŐR 2 Akkor kuss! Írd fel! – A holttest rá van bilincselve egy kerítésre. Gyanús. Írd fel: Gyilkosság.
RENDŐR 1 Honnan tudod?
RENDŐR 2 Psszt. Nyomozok. *(Szünet)* Mi az összefüggés... Ég a gyertya. Ezek szerint... Meg kell tudnunk, ki hozta ide a gyertyát.
RENDŐR 1 Minek?
RENDŐR 2 Aki itt volt, biztos az a gyilkos. Érted.
RENDŐR 1 *(nevet)* Ezt jól kitaláltad!
RENDŐR 2 Nem találtam ki semmit.
RENDŐR 1 De nem lehetne...
RENDŐR 2 Nem. Aki idehozta a gyertyát, az a gyilkos.
RENDŐR 1 Jaj, nézd!
RENDŐR 2 Mit?
RENDŐR 1 Itt van még valaki!
RENDŐR 2 *(nézi Elvirát, aki a rózsát a háta mögött tartja)* Érdekes. Nagyon érdekes. Bonyolult eset. – Maga kicsoda?
ELVIRA Nem csináltam semmit!
RENDŐR 2 Külföldi. – Írd fel!
ELVIRA Uram, kérem...
RENDŐR 2 Rá van bilincselve a kerítésre. Mint a holttest. Ő is holt... Nem. Beszél. Érthetetlenül. Hívd a tolmácsot!
ELVIRA Ne!
RENDŐR 2 Rajta van... *(Meglátja rajta Rendőr 1 dzsekijét)* Ez micsoda?
RENDŐR 1 Mire gondolsz?
RENDŐR 2 Különlegesen gyanús. Egy dzseki. – Hívd a fordítót!
RENDŐR 1 Muszáj? Már annyira késő van, és biztos már alszik.
RENDŐR 2 Hívd a fordítót! Most!

Rendőr 1 elindul, de mivel össze vannak nőve, Rendőr 2-nek is mennie kell

Állj! Nem jó! Vészhelyzet!
ELVIRA Micsoda vészhelyzet?
RENDŐR 2 Egyikünknek itt kellene maradnia... *(Kivesz a zsebéből még egy bilincset, és rá akarja kapcsolni Elvira másik kezét is a kerítésre. Meglátja a rózsát)* Ez meg micsoda? Gyanús, nagyon-nagyon gyanús!
RENDŐR 1 Mitől gyanús? Ez csak egy virág!
RENDŐR 2 Mit akarsz ezzel mondani?
RENDŐR 1 Hogy csak egy virág. Ártatlan dolog.
RENDŐR 2 Ártatlan? Nézz körül. Van itt más virág? Mondd meg!
RENDŐR 1 Jól van már!
RENDŐR 2 Nincs más virág. Ugye. Akkor honnan van ez a virág. Ezt ki kell derítenem!
RENDŐR 1 Esetleg ajándékba kapta.
RENDŐR 2 Ajándékba? Kitől?
RENDŐR 1 Mit tudom én. Egy férfitől.
RENDŐR 2 Férfitől? Micsoda férfitől?

RENDŐR 1 Nem tudom. Csak szokás szerint a férfiak ajándé-
koznak virágokat.
RENDŐR 2 Szokás szerint?
RENDŐR 1 Igen.
RENDŐR 2 Miféle szokás szerint?
RENDŐR 1 Mi tudom én!
RENDŐR 2 De valamit azért tudsz!
RENDŐR 1 Mondjuk: „romantikus szokás szerint”, jó?
RENDŐR 2 Írd fel! (Szünet) Honnan van a dzseki?
RENDŐR 1 Mit tudom én.
RENDŐR 2 Nana. Nem találd gyanúsnak?
RENDŐR 1 Nem. Nem különösen.
RENDŐR 2 Rajtad nincs dzseki.
RENDŐR 1 Nem hoztam el.
RENDŐR 2 Ezt már mondtad.
RENDŐR 1 Mert állandóan nyaggatsz, hogy nincs rajtam dzseki!
RENDŐR 2 Te vagy a bűnös!
RENDŐR 1 Nem.
RENDŐR 2 De.

Szünet

RENDŐR 1 És most mit akarsz csinálni velem? Igen. Odaad-
tam a dzsekimet egy nőnek. Ez bűn. Igen. Nem kellett volna.
Belátom. És most? Ha feljelentesz, akkor te is ülni fogsz.

Szünet

RENDŐR 2 De most ki a gyilkos?
RENDŐR 1 Ő. (Elvirára mutat)
ELVIRA Nem! Ez nem igaz! Nem tehettem semmit! Ide voltam
kötvé... – Szemét!
RENDŐR 1 Psszt! Gondoljon a tervünkre!
ELVIRA Ő volt az, aki...
RENDŐR 1 Micsoda?
RENDŐR 2 Te tudsz külföldiül?
ELVIRA Maga elhitette velem, hogy...
RENDŐR 1 És?
RENDŐR 2 Érted, amit mond?
RENDŐR 1 Műszaki okokból.
RENDŐR 2 Fejezzük be. Hívd a fordítót!
ELVIRA Hihetetlen, hogyan bánnak velem! Követelem, hogy a
nagykövetünket hívják ide! Jogom van hozzá!
RENDŐR 2 Mit mond?
RENDŐR 1 Nem érdekes.
ELVIRA Kétszínű ember! Szemét!
RENDŐR 1 Fel fogom jelenteni.
ELVIRA Jelentsen! Jelentsen csak!
RENDŐR 2 Mi a baja?
ELVIRA Ez az egyetlen, amihez ért! Jelenteni, jelenteni és jelen-
teni, talpnyaló rabszolga!
RENDŐR 1 Hagyjad csak. Nem fontos.
RENDŐR 2 Hívjuk a tolmácsot?
RENDŐR 1 Nem kell. Nyomozzunk egyet, aztán pihenés. Nézz
csak körül, van még valami?
ELVIRA Tudtam.

RENDŐR 2 Mit akar?

RENDŐR 1 Semmit. – Ne beszéljen zöldséget!

ELVIRA Igenis! – Tudtam. Petúnia, igazad volt.

RENDŐR 1 Csend! Nyomozunk! Ne zavarjon!

RENDŐR 2 (alaposan körülnéz) Ott van még egy szék! Írd már
fel! Egy szék! (Tovább néz)

RENDŐR 1 Figyelj, inkább gondolkozzunk egyet, hogy mit
fogunk mondani ezekről. Tudod, hogy nem fogják jó szem-
mel nézni...

8. JELENET

VAK (a ködből) Összeesküvés!

*A ködből hallatszik a Vak tapogatása. Előrébb jön a fehér botjával.
A Rendőrök igazítják a ruhájukat, aztán „sorba” állnak. A Vak a
székéhez tapogatózik, leül. Rendőr 1 és 2 odamegy hozzá. A Vak a
botjával integet Rendőr 2-nek*

RENDŐR 2 Találtam egy holttestet. Egy gyertyát és egy ...

VAK Összeesküdtek?

RENDŐR 2 Bocsnát, uram, mire gondol?

VAK Összeesküdtek az országunk ellen. Összeesküdtek a bűnö-
sökkel.

RENDŐR 2 Bűnösökkel?

RENDŐR 1 A nők!

RENDŐR 2 Ja, igen. Kérem, ez a gyilkos! És ott, mellette a holt-
test!

VAK Ne ködösítsen! Összeesküdtek az országunk ellen!

RENDŐR 2 Én nem! Ő volt az, aki odaadta neki a dzsekijét!
Nekem semmi közöm ehhez az egészshez! Esküszöm!

RENDŐR 1 Bevallom, hogy bűncselekményt követtem el. Igen.
Én adtam neki a dzsekimet. De kérem...

VAK Csend! Meghoztam az ítéletet. Álljanak fel. (Feláll) Mind-
ketten azt a feladatot kapják, hogy a birodalom légvédelmét
felügyeljék a kötelező módszer szerint. Ezt az ítéletet ezért
kapják, mert bizonyítottnak tartom a vádat, hogy összees-
küdtek a külföldi ügynökökkel az országunk ellen. Titkos
szándékuk, hogy megvalósítsák a tervet, és a királynő életére
törjenek. El!

*A Vak kitereli a két Rendőrt maga előtt. Rendőr 1 hirtelen Elvirához
fordul, és erősen hasba böki*

RENDŐR 2 Hagyd abba! Most már mindegy.

Mindhárman elmennek. A dzseki Elviránál marad

9. JELENET

ELVIRA (felegyenesedik. Petúniához fordul) Petúnia? Petúnia!
(Szünet) Nemsokára reggel lesz.

Függöny

A darab megírását a Goethe Intézet

AFTER THE FALL
EUROPA 1989 UTÁN
A GOETHE INTÉZET SZÍNHÁZI PROJEKTJE

tette lehetővé.